ECLI:LV:KURT:2020:0302.11261131115.7.S

Krimināllieta Nr.11261131115

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2020.gada 2.martā

Kurzemes rajona tiesa,
tiesnese A.Daidere,
piedaloties prokurorei A.Grinhagenai,
aizstāvei I.Sipjagovai,
juridiskās palīdzības sniedzējam cietušajai zvērinātam advokātam Ē.Štālbergam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punkta, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. D/ izdarīja svešas mantas tīšu bojāšanu pie turpmāk norādītajiem apstākļiem.

2015.gada 1.augustā laikā ap plkst.23.00-24.00, /pers. D/, būdams alkohola ietekmē, uz konfliktējošu attiecību pamata un nolūkā atriebties, tīši sabojāja /pers. E/ mantu, un proti: meta ar ķieģeli divas reizes pa /pers. E/ otrā stāva dzīvokļa Nr./numurs/virtuves logu /adrese/, kā rezultātā sabojāja stikla pakešu loga apmali 16,60 *euro* vērtībā un palodzi 7,30 *euro* vērtībā. Tādējādi, prettiesisko darbību rezultātā /pers. D/ tīši sabojāja /pers. E/ mantu par 23,90 *euro*.

Ar šādām savām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[2] Bez tam /pers. B/ un /pers. C/ apsūdzētas par to, ka personu grupā tīši izdarīja vieglus miesas bojājumus pie tālāk norādītajiem apstākļiem.

2015.gada 1.augustā laikā ap plkst.23.00-00.30 /pers. B/ un /pers. C/, atrodoties mājas /adrese/, trešajā kāpņu telpā pie pastkastēm starp pirmo un otro stāvu, būdamas alkohola ietekmē, uz konfliktējošu attiecību pamata un nolūkā atriebties, tīši nodarīja miesas bojājumus /pers. E/ un proti: /pers. B/ ar kāju piespieda /pers. E/ kreisās puses sēžas rajonā ar seju pret pastkastītēm un ar abu roku dūrēm izdarīja ne mazāk kā piecus sitienus /pers. E/ pa galvu pakauša rajonā, ar kājas celi izdarīja sitienu pa /pers. E/ kreisās rokas plaukstas virspusi. Pēc minētā, /pers. C/ ar kreiso roku satvēra /pers. E/ aiz matiem un ar labo roku izdarīja ne mazāk kā divus sitienus pa /pers. E/ muguru un labā pleca rajonā.

/pers. B/ un /pers. C/ personu grupā, tīšo prettiesisko darbību rezultātā cietušajai /pers. E/ tika nodarīti miesas bojājumi: zemādas asins izplūdumi pakauša rajonā (skaitā 2), kreisās plaukstas locītavas rajonā, labā pleca locītavas rajonā, labā augšstilba rajonā, kreisā sēžas rajonā, ādas nobrāzumi kakla rajonā labā pusē, krūšu kaula rajonā, galvas smadzeņu satricinājums, kas varēja rasties 01.08.2015. pie apstākļiem kurus norāda cietusī cietu - trulu priekšmetu iedarbību rezultātā vai atsitoties pret tādiem, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus no 7 dienām līdz 21 dienai.

Šādas /pers. B/ un /pers. C/ darbības apsūdzība kvalificējusi saskaņā ar Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktu.

Motīvu daļa

[3] Lieta /pers.D/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas tiesā pabeigta izskatīt saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464.panta pirmo daļu bez apsūdzētā /pers. D/ piedalīšanās, jo /pers. D/ inkriminēts mazāk smags noziegums, apsūdzētais tiesai bija iesniedzis lūgumu par lietas iztiesāšanu bez viņa piedalīšanās (3.sējuma 4.lapa) un lietā piedalījās apsūdzētā aizstāve I.Sipjagova.

Apsūdzētais/pers. D/ savu vainu viņam inkriminētajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas un cietušās /pers. E/ pieteiktās kaitējuma kompensācijas neatzina (2.sējuma 125.lapa).

No apsūdzētā /pers. D/ rakstveidā iesniegtajām liecībām (3.sējuma 9.-10.lapa), kuras pārbaudītas nolasot, redzams, ka /pers. D/ nav atzinis cietušās /pers. E/ mantas tīšu bojāšanu, norādot, ka ar akmeni vai ķieģeli pa cietušās dzīvokļa logu un palodzi nav metis.

[3.1] Neskatoties uz apsūdzētā /pers. D/ savas vainas neatzīšanu, tiesa atzīst, ka ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem, /pers. D/ vaina viņam inkriminētajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas sprieduma aprakstošajā daļā konstatētajos apstākļos ir pierādīta pilnībā ar tālāk izklāstītajiem pierādījumiem un tālāk izklāstīto apsvērumu dēļ.

[3.1.1] No cietušās /pers. E/ iesniegumā, kas pārbaudīts Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.un 2.punkta kārtībā, norādītajām ziņām izriet, ka iesniegumu policijas amatpersona pieņēmusi 2015.gada 1.augustā laikā no 23.45 līdz plkst.24.00. Iesniegumā /pers. E/ vispārīgi norādījusi gan par sevis piekaušanas apstākļiem, ko veikuši kaimiņu jaunieši /pers. E/ dzīvokli, gan par to, ka jaunieši, metot ar pusķieģeļiem, mēģinājuši izsist viņas dzīvokļa loga stiklus, trāpīts pa mājas fasādi (1.sējuma 7.lapa).

No cietušās /pers. E/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, kuras pārbaudītas arī Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.un 2.punkta kārtībā (1.sējuma 7., 24., 63., 74.lapa), tās nolasot, izrietēja, ka 2015.gada 1.augusta vēlā vakarā pēc plkst.23.00 pēc kaimiņu jauniešu uzbrukuma cietušajai viņas dzīvoklī un pēc tam arī kāpņu telpā un tā rezultātā gūtajiem miesas bojājumiem, cietusī ar dēlu /pers. I/ atgriezusies savā dzīvoklī Nr./numurs/, /adrese/, kur virtuvē gaidījuši ierodamies policiju. Tad /pers.D/ ar pusķieģeli no dobes metis pa cietušās virtuves logu, draudot, ka cietušo no šīs mājas izdzīšot un viņa tur vairāk nedzīvošot. Bijuši divi metieni: sākumā /pers. D/ trāpījis pa mājas fasādi, bet otrs metiens trāpījis pa loga rāmi, atsities pret palodzi, radot

iespiedumus palodzē un rāmja konstrukcijas vienā daļā. Logu un palodzi cietusī neesot nomainījusi, ko izdarīšot pēc kompensācijas saņemšanas no vainīgās personas. No cietušās liecībām izrietēja, ka saskaņā ar SIA "MIJA AR" izsniegto cenas piedāvājumu sabojātā loga nomaiņai, palodzes vērtība sastāda 7,30 *euro*, bet profila sistēmas rāmja konstrukcijas, kas sastāv no piecām daļām, vērtība sastāda 83 *euro*. Tā kā sabojāta viena konstrukcijas daļa, tad tās vērtība sastāda 16,60 *euro* (83/5=16,60). Pēc cietušās liecībās norādītajām ziņām sabojātās mantas vērtība sastāda 23,90 *euro* (7,30+16,60), bet, tā kā konstrukcijas nomaiņa pa daļām nav iespējama, tad jāmaina visa loga konstrukcija kopumā, kas saskaņā ar cenu aptauju sastāda 222,30 *euro*. Cietusī saistībā ar loga konstrukcijas bojājumiem pieteikusi kaitējuma kompensāciju pret /pers. D/ par 222,30 *euro*, ko veido loga nomaiņas izmaksas.

No cietušās /pers. E/ 2015.gada 28.oktobrī procesa virzītājam iesniegtajiem foto uzņēmumiem par bojājumiem mantai, tostarp par palodzes un loga rāmja bojājumiem redzams, ka zem daudzdzīvokļu mājas 2.stāva dzīvokļa loga palodzes ir fasādes bojājums izsista apmetuma roba veidā, loga ārējās skārda palodzē ir viens iedobums-krāsas skrāpējums, loga konstrukcijas rāmja daļā ir neliels dobjš materiāla bojājums. Savukārt vienā fotogrāfijā fiksēta puķudobe, kuras ierobežojums veidots no bruģa ķieģelīšiem, kurā iztrūkst trīs bruģa ķieģelīšu gabalu (1.sējuma 13.-14.lapa).

[3.1.2] no cietušās /pers. E/ iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem – SIA "MIJA AR" cenu piedāvājuma, datēta ar 2017.gada 5.decembri, redzams, ka pēc /pers. E/ pasūtījuma objektam /adrese/, kas ir cietušās īpašums un dzīvesvieta, ir izstrādāts loga profila sistēmas cenas piedāvājums ar kopējām profila sistēmas izmaksām 222,30 *euro*, tostarp norādīta arī ārējās palodzes vērtība 7,30 *euro*. Savukārt no cenu piedāvājuma datēta ar 2018.gada 14.februāri redzams, ka tikai loga konstrukcijas profila sistēma, kas relatīvi sadalāma piecās daļās, kopējā vērtība ir 83 *euro*, tātad sadalot to piecās daļās, katras daļas vērtība sastāda 16,60 *euro* (1.sējuma 117., 118.lapa).

[3.1.3] No 2015.gada 3.augusta apsekošanas akta /adrese/, piedaloties dzīvokļa Nr./numurs/īpašniecei /pers. E/, ko veicis nama apsaimniekotāja SIA "Namu serviss APSE" pārstāvis /pers. K/, redzams, ka namam /adrese/ konstatēts otrā stāva fasādes daļas bojājums otrajā stāvā zem dzīvokļa Nr./numurs/bojāta arī virtuves loga palodze. Pēc dzīvokļa īpašnieces /pers. E/ teiktā dotie bojājumi radušies no tīšas bojāšanas – mests ķieģelis. Dotās darbības veikuši /numurs/.dzīvokļa īpašnieki. Apsekošanas aktam pievienota tāme, datēta ar 2015.gadu, fasādes labošanai objektam /adrese/, no kuras redzams, ka kopējās izmaksas sastāda 430,75 *euro*, tostarp palodzes nomaiņa 25 *euro* vērtībā, kurā materiāla vērtība norādīta 18 *euro* (1.sējuma 124., 125.lapa).

[3.1.4] No liecinieka /pers. I/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, kuras pārbaudītas arī Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.un 2.punkta kārtībā (1.sējuma 152., 153.-154.,155.-158. lapa), tās nolasot, izrietēja, ka 2015.gada 1.augustā vakarā pēc plkst.23 pēc konflikta ar kaimiņiem mātes – /pers. E/ mājas /adrese/, kāpņutelpā, kopā ar māti atgriezies mātes dzīvoklī, kur virtuvē gaidījuši ierodamies policiju. Paskatījies pa virtuves logu un redzējis, kā /pers. D/ paņem no puķu dobes vienu ķieģeli un krievu valodā kliedzis, kur ir tā *AUDI* automašīna. Liecinieks redzējis, kā /pers. D/ ar rokā paceltu ķieģeli dodas pie pagalmā novietotās liecinieka automašīnas, atvēzējies, taču tad, iespējams pārdomājis, ķieģeli uz automašīnas pusi nav aizmetis. Pēc tā /pers. D/ devies atpakaļ pie kāpņutelpas un ar ķieģeli uzmetis pa mātes dzīvokļa virtuves logu divas reizes. Viens metiens trāpījis pa mājas fasādi zem virtuves loga, izsitot sienā iedobi, sabojājot to. Otrs ķieģelis trāpījis pa virtuves loga rāmi, krītot atsities pret palodzi, tādējādi sabojājis gan loga aili, gan palodzi. Pēc tā /pers. D/ iegājis kāpņutelpā.

[3.1.5] No liecinieces /pers. L/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, kuras pārbaudītas arī Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā (1.sējuma 159., 160.lapa), tās nolasot, izrietēja, ka 2015.gada 1.augusta vakarā ap plkst.23.15 savā dzīvesvietā dzirdējusi pagalmā kliegšanu. Izgājusi mājas /adrese/ pagalmā, kur bijusi jau kaimiņiene /pers. M/, tālāk stāvējusi arī /pers. I/ draudzene /pers. N/. Lieciniece redzējusi, ka no kaimiņu kāpņutelpas, kur dzīvo /pers. E/, izskrien uzvilcies /pers. D/, viņam pakaļ skrien divas meitenes, mēģinot /pers.D/nomierināt. Lieciniece redzējusi, kā /pers. D/ no dobes paņem ķieģeli un met to dzīvokļa Nr./numurs/virzienā. Lieciniece redzējusi, ka /pers. D/ ar ķieģeli met divas reizes, licies, ka viens metiens nav izdevies, ķieģelis nokritis turpat netālu dobē, bet viens metiens trāpījis pret sienu vai logu, dzirdējusi tādu dobju skaņu. Pēc tam /pers. D/ paņēmis to pašu ķieģeli un devies /pers. I/ automašīnas virzienā, kliedzis, kur ir tas *AUDI*, taču pa automašīnu nav uzmetis, atgriezies pie kāpņutelpas. Konflikta iemesli lieciniecei nav zināmi.

[3.1.6] No liecinieces /pers. M/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, kuras pārbaudītas arī Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā (1.sējuma 163., 164.lapa), tās nolasot, izrietēja, ka 2015.gada 1.augusta vakarā ap plkst.23.00 atradusies savā dzīvesvietā, kad izdzirdējusi troksni, skaļu kliegšanu, izgājusi nama /adrese/ pagalmā, kur atradusies arī kaimiņiene /pers. L/ un kaimiņienes /pers. E/ vedekla. Redzējusi, kā no kaimiņu kāpņutelpas izskrien dusmīgs, uzvilcies /pers. D/, paņēmis no puķudobes bruģakmeņus un divas līdz trīs reizes uzmetis pa /pers. E/ dzīvokļa logiem. /pers. E/ vedekla teikusi, ka /pers.E/ esot piekauta, izsaukta policija. Pēc tā lieciniece atgriezusies savā dzīvoklī. Tobrīd lieciniece nav redzējusi, kur mestie bruģakmeņi trāpījuši, bet otrā dienā redzējusi mājas fasādē zem /pers. E/ dzīvokļa loga iedobi, pats loga stikls nav bijis bojāts. Otrā dienā uzzinājusi, ka /pers. E/ ir tikusi piekauta. Lieciniece runājusi ar /pers. E/, kura bijusi bēdīga par notikušo, rādījusi zilumus uz kājām.

[3.1.7] No liecinieces /pers. N/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, kuras pārbaudītas arī Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punkta kārtībā (1.sējuma 161., 162.lapa), tās nolasot, izrietēja, ka 2015.gada 1.augusta vakarā ap plkst.23.30 kopā ar draugu /pers. I/, ar drauga automašīnu ieradušies /adrese/, lai risinātu konfliktu, kurā vairāki jaunieši piekāvuši /pers.I/māti /pers. E/. Lieciniece visu laiku atradusies uz ielas pagalmā vai automašīnā. Pagalmā atradušās arī divas citas lieciniece. Lieciniece redzējusi, kā /pers. I/ un /pers. D/, kurš atradies acīmredzamā alkohola reibumā, pie kāpņutelpas ieejas izcēlies konflikts. /pers. I/ jauniešus nav laidis kāpņutelpā, teicis, ka jāsagaida policijas ierašanās, ar ko nav bijis apmierināts /pers. D/. Tad starp viņas draugu un /pers.D/izcēlies kautiņš, pēc tam visi sagājuši kāpņutelpā. Pēc brīža no kāpņutelpas izskrējis /pers. D/, paņēmis no puķudobes ķieģeli un divas reizes metis ar to /pers. E/ dzīvokļa virzienā. Tobrīd nav piefiksējusi, vai un kur trāpījis mestais ķieģelis. Pēc tam jau no dzīvokļa loga redzējusi un no apkārtējiem drauga ģimenes locekļiem uzzinājusi, ka mestie ķieģeli trāpījuši mājas fasādei, palodzei, loga rāmim. Tāpat lieciniece redzējusi, kā /pers. D/ ar ķieģeli rokā nāk uz /pers. I/ mašīnas pusi, kliedz, kur ir tas *AUDI* un gatavojas mest, bet pēc tam pārdomā.

[3.1.8] Pārējie lietas iztiesāšanas laikā uzklausītie liecinieki un liecinieki, kuru liecības tika pārbaudītas nolasot, ziņas, kas būtu attiecināmas uz mantas bojāšanas faktu, nesniedza. Savukārt šajā kriminālprocesā, bet par cita nodarījuma izdarīšanu apsūdzētās /pers. B/ un /pers. C/ /pers.D/ darbības attiecībā uz akmeņu/ķieģeļu mešanu nebija redzējušas.

[3.2] Tiesa kriminālprocesā esošos pārbaudītos pierādījumus vērtē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124. un 128.panta otrajā daļā noteikto, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, taču tiesa ievēro arī šī panta trešajā daļā noteikto, ka nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem.

Tiesa atzīst, ka tiesas izmeklēšanā pārbaudītie pierādījumi pilnībā apstiprina /pers. D/ vainu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā.

[3.2.1] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 131.panta pirmo daļu par pierādījumu kriminālprocesā var būt ziņas par faktiem, ko savā liecībā pratināšanas laikā vai aptaujas laikā sniedz persona par kriminālprocesā pierādāmiem apstākļiem un ar tiem saistītajiem faktiem un palīgfaktiem.

Tiesā netika iegūtas ziņas par to, ka pastāv jebkāds likumīgs pamats iepriekš spriedumā aprakstītās cietušās /pers. E/, liecinieku /pers. I/, /pers. L/, /pers. M/ un /pers. N/ liecības neatzīt par ticamiem, attiecināmiem un pieļaujamiem pierādījumiem. Liecības sniegtas cietušās un liecinieku statusā, esot brīdinātiem par krimināltatbildības iestāšanos nepatiesu liecību sniegšanas gadījumā. Tās kopumā attiecībā par mantas sabojāšanas apstākļiem ir

konsekventas visā izmeklēšanas laikā. Kaut arī atsevišķās niansēs tās atšķirās, tomēr atšķirīgais nebija par /pers. D/ apsūdzībā inkriminētajiem nozīmīgajiem apstākļiem, un tiesa to izskaidro ar pagājušo laiku kopš notikuma (nepilni pieci gadi) un atšķirīgo cietušās un liecinieku uztveres spējās. To pašu pamatu dēļ nav pamats apšaubīt cietušās iesniegto foto fiksāciju un cenu piedāvājumu lapās norādīto ziņu pieļaujamību un attiecināmību uz pierādāmajiem apstākļiem.

[3.2.2] Aizstāvība norādīja, ka apstāklis, ka cietusī par sabojāto loga palodzi un konstrukciju liecinājusi nevis sākotnējā iesniegumā, bet tikai vēlākās atkārtotās nopratināšanās, ir pamats apšaubīt patiesos mantas sabojāšanas apstākļus.

Tiesa šādam aizstāvības viedoklim nepiekrīt. Tiesas ieskatā, apstāklis, ka sākotnējā iesniegumā un pirmajās liecībās cietusī un arī liecinieks /pers. I/ nav norādījuši uz loga rāmja un palodzes bojājumiem, ir skaidrojams ar kriminālprocesa apstākļiem kopumā. Proti, sākotnējā un galvenā izmeklēšana tikusi koncentrēta uz /pers. E/ nodarīto miesas bojājumu izdarīšanas apstākļu noskaidrošanu. Pirmstiesas izmeklēšana ir bijusi gausa un smagnēja, ar vairākkārtējām atkārtotām, it īpaši cietušās, pratināšanām un ilgstoša attiecībā uz samērā vienkārša nodarījuma izmeklēšanu, turklāt vairākkārt mainījušies procesa virzītāji. Tādējādi noskaidrojamo mantas bojāšanas apstākļu savlaicīga piefiksēšana, tostarp apskates veikšana/neveikšana, tiesas ieskatā, tomēr attiecināma uz procesa virzītāja kompetenci. Bet cietušajai un lieciniekam /pers. I/, kurš bija mantas bojāšanas tiešais aculiecinieks, prioritāte konkrētajā lietā bija /pers. E/ nodarītie miesas bojājumi, kas cietušajai, kā vēlāk noskaidrots, atradās cēloniskā sakarībā ar cietušajai konstatēto pēctraumatisko stresa sindromu. Ar to skaidrojama arī cietušās emocionalitāte liecību sniegšanas laikā un liecībās norādīto ziņu atšķirīgās nianses, kas kopumā un savstarpējā saistībā ar pārējiem lietā pārbaudītajiem pierādījumiem tomēr nedod pamatu liecību patiesuma, attiecībā uz pierādāmajiem apstākļiem, apšaubīšanai.

[3.2.3] Tāpat tiesa atzīst par nepamatotu aizstāvības norādīto par pierādījumu neesamību attiecībā par sabojātās mantas patieso īpašnieku, proti, ka nav apstiprinājies /pers. E/ kā cietušās mantas bojāšanā statuss.

Aizstāvība tiesas izmeklēšanā iesniedza rakstveida pierādījumus par nama /adrese/ renovāciju (3.sējuma 7., 8.lapa), no kuriem redzams, ka renovācija veikta laikā no 2014.gada 27.maija līdz 2015.gada 27.maijam. Renovācijas ietvaros veikti energoefektivitātes paaugstināšanas pasākumi (būvdarbi), tostarp tikušas demontētas esošās skārda āra palodzes un montētas jaunas ārējās skārda palodzes. Projekts īstenots ar ERAF finansējumu un dzīvokļa īpašnieku līdzfinansējumu.

Tiesa pretēji aizstāvībai atzīst, ka lietā nav šaubu par to, ka konkrētā dzīvokļa, kura loga konstrukcija ar tai pieguļošo āra palodzi tika sabojāta, īpašniece ir tieši cietusī /pers. E/. Uz to norādīja pati cietusī, uz to ir norādes arī apsaimniekotāja apsekošanas, kurā piedalījās /pers. E/ kā dzīvokļa īpašniece, akts. Apstāklis, ka lietas materiāliem nav pievienota zemesgrāmatas izdruka, pats par sevi tiesai nerada šaubas par sabojātās mantas attiecināmību uz cietušās /pers. E/ īpašumu.

Savukārt no aizstāvības iesniegtās apsaimniekotāja izziņas secināms, ka cietušās dzīvokļa Nr./numurs/logu ārējās palodzes nomainītas mājas renovācijas laikā līdz inkriminētajam mantas bojāšanas laikam par dzīvokļu īpašnieku līdzfinansējumu, tostarp par /pers. E/ kā dzīvokļa Nr./numurs/īpašnieces līdzekļiem. Vienlaicīgi minētā āra palodze ir atzīstama kā /pers. E/ īpašuma – dzīvokļa Nr./numurs/nepieciešamā un funkcionāli saistītā ar loga konstrukciju sastāvdaļa. Līdz ar to tieši /pers. E/ kā nekustamā dzīvokļa īpašuma īpašniece ir atbildīga gan par sabojātās loga konstrukcijas, gan par āra palodzes, kas ar to saistīta, nomaiņu tās sabojāšanas gadījumā. Tādējādi to sabojāšanas gadījumā zaudējumi ir nodarīti tieši /pers. E/ mantai nevis daudzdzīvokļu mājas kopīpašnieku mantai kopumā vai juridiskajai personai, kas pasūtījusi renovāciju.

[3.2.4] Tāpat tiesa atzīst par nepamatotiem aizstāvības iebildumus par nesaprotamām sabojātās mantas vērtībām apsūdzībā.

No cietušās liecībās norādītajām ziņām un iesniegtajiem rakstveida dokumentiem par cenas piedāvājumu konkrētajai loga konstrukcijai (1.sējuma 117., 118.lapa) skaidri redzama ārējās palodzes vērtība 7,30 *euro* un profila sistēmas vērtība 83 *euro*. Ņemot vērā, ka sabojāta tikai viena profila sistēmas daļa, tad apsūdzībā norādīta proporcionāli arī piektā daļa no kopējās profila vērtības, proti 16,60 *euro*. Kaut arī konkrēta sabojātās mantas vērtība nav norādīta tās sabojāšanas brīdī, tomēr ņemami vērā, ka mantas sabojāšanas apstākļi ir sākti skaidrot nevis uzreiz pēc notikušā, bet ar laika nobīdi. Pati cietusī šādu sabojātās mantas vērtību kā nespeciālists attiecīgajā jomā nav varējusi pamatoti norādīt, tāpēc cenas piedāvājumi attiecīgi ir datēti tikai ar vēlāku laiku, proti, 2017. un 2018.gadu, kad cietusī to ir pieprasījusi. Vienlaicīgi tiesai nav pamata apšaubīt apsūdzībā iekļauto sabojāto mantu vērtības, un tās ir atzīstamas par atbilstošām un nesadārdzinātām attiecībā uz mantas bojāšanas brīdi. Pie šādas atziņas tiesa nonāk analizējot lietā pieejamās salīdzinošās izmaksas. Proti, no cietušās iesniegtā līguma un rēķina, datēta ar 2002.gadu redzams, ka cietušās /pers. E/ dzīvokļa īpašumam /adrese/ ir mainītas logu konstrukcijas, kur ārējās palodzes vērtība norādīta 11,78 un 4,35 lati, kopējā loga konstrukcijas vērtība 307,22 *euro* (lietas 115.-116., 119.-121.lapa). Savukārt no nama apsaimniekotāja apsekošanas aktam pievienotās 2015.gada tāmes fasādes labošanai, kas sagatavota konkrētajam īpašumam, redzams, ka nomaināmās palodzes materiāla vērtība sastāda 18 *euro*.

Tādējādi pēc cietušās /pers. E/ liecībās sniegtajām ziņām apsūdzībā norādīto sabojāto mantu vērtība ir atzīstama par atbilstošu to faktiskajai vērtībai nodarījuma izdarīšanas brīdī.

[3.3] Tiesa sprieduma aprakstošajā daļā, sniedzot pierādīto /pers. D/ izdarītā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma aprakstu, konstatēja no uzturētās apsūdzības atšķirīgu manas bojāšanas izdarīšana laiku. Proti, prokurora uzturētajā apsūdzībā bija norādīts, ka manta sabojāta 2015.gada 1.augustā laikā ap plkst.23.00-00.30. Ievērojot tiesā pārbaudītos pierādījumus, tad tiesa konstatēja, ka mantas bojāšana notikusi laikā no plkst.23.00 līdz 24.00. Pie šāda secinājuma tiesa nonāca, jo mantas bojāšana notika pirms policijas ierašanās, bet policijas amatpersonas pieņemtais /pers. E/ iesnieguma laiks norādīts 2015.gada 1.augustā laikā no plkst.23.45 līdz plkst.00.00. Arī cietusī un liecinieki kā aptuveno mantas bojāšanas laiku ir norādījuši laikā ap plkst.23.00, ap plkst.23.30.

Ņemot vērā, ka ar mantas bojāšanas izdarīšanas laika intervāla samazināšanu netiek nekādā veidā pasliktināts apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas apsūdzētā tiesības uz aizstāvību, tad tiesas konstatētais konkrētais no apsūdzības atšķirīgais noziedzīgā nodarījuma faktiskais apstāklis pulksteņa laika intervālā ir Kriminālprocesa likuma 455.panta trešajā daļā reglamentētā tiesas kompetence.

[4] Analizējot konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu, konstatējams, ka noziedzīgā nodarījuma objekts ir intereses, kurām ar noziedzīgu nodarījumu tiek nodarīts kaitējums. Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums apdraud fiziskas personas mantiskās intereses, bet konkrēti, tika apdraudētas cietušās /pers. E/ mantiskās intereses, nodarot tām zaudējumus.

Nozieguma objektīvā puse izpaužas kā svešas mantas tīša iznīcināšana vai bojāšana, ko parasti izdara ar aktīvu darbību.

Nozieguma priekšmets atšķirībā no mantas nolaupīšanas gadījumiem var būt gan kustama, gan nekustama manta, ja tai ir lietošanas vērtība un cietušajam nodarīts materiāls zaudējums, kam jābūt tādam, kas kaut cik jūtami kaitē mantas īpašnieka vai tās valdītāja mantiskajām interesēm.

Tiesa atzīst, ka ar sprieduma motīvu daļā (skatīt [3] punktu un tā apakšpunktus) analizētajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka /pers. D/ dusmu iespaidā, metot divas reizes ar bruģa ķieģeļiem, kas paņemti turpat no dobes, pa cietušās /pers. E/ nekustamā īpašuma /adrese / dzīvokļa logu, ir trāpījis pa loga konstrukcijas vienu daļu un, ķieģelim kritienā atsitoties pret palodzi, tādējādi ir sabojājis gan loga konstrukcijas daļu, gan palodzi, tātad sabojājis nekustamā īpašuma nepieciešamās nomaināmās sastāvdaļas. Gan palodzei, gan loga konstrukcijai kopumā ir lietošanas vērtība, jo tā ir viena no nepieciešamām sastāvdaļām nekustamajam īpašumam. Savukārt to, cik jūtami mantas bojājums kaitē mantas īpašniekam ir subjektīvi atkarīgs no paša īpašnieka. Konkrētajā gadījumā, neskatoties uz sabojātās mantas vērtību, mantiskais zaudējums cietušās ieskatā ir būtisks.

Mantas bojāšanas gadījumā tai tiek nodarīts kaitējums, kura rezultātā mantas lietošanas vērtība samazinājusies tādā mērā, ka to vairs nevar pilnvērtīgi izmantot pēc mantas nozīmes bez atbilstoša remonta, izlabošanas, atjaunošanas un tā tālāk, lai atjaunotu tās derīgās īpašības.

Kaut arī konkrētā gadījumā bojājumi palodzei un loga konstrukcijai nebija tādi, lai tie neturpinātu funkcionēt, ko apliecina arī fakts, ka cietusī arī līdz tiesas dienai tos par saviem līdzekļiem nebija nomainījusi, gaidot uz vainīgās personas atlīdzinājumu, tomēr radītie defekti nepārprotami ir atzīstami par tādiem, kas nav novēršami ar daļēju pielabošanu, jo to sākotnējā stāvokļa atjaunošanai nepieciešams palodzi un visu loga konstrukciju, nevis tikai vienu malu, nomainīt ar jaunu. Par katru prettiesisko rīcību vainīgajai personai ir jāatbild, tāpēc cietušajam nav jāsamierinās ar citas personas prettiesiskas rīcības rezultātā bojātu mantu, neskatoties uz šī mantas tālāku funkcionēšanu. Tāpat atzīstams, ka defektētais palodzes un loga konstrukcijas stāvoklis nenoliedzami samazina, kaut arī iespējams ne būtiski, arī visa nekustamā īpašuma kopvērtējumu.

Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu veido nevis bojātās vai iznīcinātās mantas atjaunošanas izdevumi, bet bojātās vai iznīcinātās mantas vērtība (*Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2011.gada 20.aprīļa lēmums lietā Nr.SKK-194/2011*).

Kā jau tiesa iepriekš sprieduma motīvu daļā ir norādījusi (skatīt [3.1.1], [3.1.2] un [3.2.4] apakšpunktus), tad /pers. D/ inkriminētā nodarījuma aprakstā ir norādīta sabojāto mantu vērtība, nevis atjaunošanas vērtība 222 *euro* apmērā, par kādu cietusī pieteica kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu saistībā ar potenciālo loga konstrukcijas un palodzes atjaunošanu.

Nozieguma subjekts ir ikviena fiziska un pieskaitāma 14 gadus sasniegusi persona, par kādu konkrēti ir atzīstams arī /pers. D/.

Atbilstoši Krimināllikuma 9.panta otrajai daļai vainīgā subjektīvo attieksmi pret darbību, ar kuru prettiesiski tiek bojāta citai personai piederoša manta, raksturo tiešs nodoms, jo vainīgais apzinās savas darbības kaitīgumu un darbību izdara. /pers. D/ mērķtiecīgās darbības, proti, ķieģeļu paņemšana un raidīšana uz konkrētu objektu, nešaubīgi ir atzīstamas par izdarītām tīši, ar tiešu nodomu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 185.panta pirmo daļu krimināltiesībās iestājas par svešas mantas tīšu iznīcināšanu vai bojāšanu neatkarīgi no nodarītā kaitējuma apmēra, tāpēc nodarījums uzskatāms par pabeigtu ar prettiesiskās darbības izdarīšanu vai bezdarbības pieļaušanu. Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu nav iespējams izdarīt, neradot kaut kādu materiāla rakstura kaitējumu noteiktam priekšmetam, pret kuru darbība vērsta (*Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2009.gada 20.janvāra lēmums lietā Nr.SKK-30/2009; Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2010.gada 15. decembra lēmums lietā Nr.SKK-600/2010*).

Tiesa, novērtējot pārbaudītos pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, atzīst tos kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, kas sastāda apsūdzētajam /pers. D/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu. Izvērtēto apstākļu kopums un ar tiem saistītie fakti un palīgfakti izslēdz jebkādas šaubas par /pers. D/ vainu un darbību kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas. Tas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520.panta pirmo daļu ir pamats attiecībā uz /pers. D/ taisīt notiesājošu spriedumu, piespriežot apsūdzētajam sodu.

[5] Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Nosakot apsūdzētajam /pers. D/ soda veidu un mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.panta prasībām ņem vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. D/ ir izdarījis mazāk smagu noziegumu.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. D/ raksturojošās ziņas, noskaidrots, ka apsūdzētais strādā, agrāk nesodīts (2.sējuma 106.-109.lapa).

Pie soda veida izvēles tiek ņemts vērā, ka kopš inkriminētā nodarījuma ir pagājuši vairāk kā četri gadi, sabojātās mantas vērtība un nodarītie mantiskie zaudējumi ir salīdzinoši nelieli, nepārsniedz valstī noteiktās vienas minimālās mēnešalgas apmēru. Tiesas rīcībā nav apsūdzētā personību negatīvi raksturojošas ziņas. Pie analizētajiem apstākļiem tiesa atzīst, ka soda mērķi ir iespējams sasniegt ar alternatīvo soda mēru – piespiedu darbu, jo apsūdzētais ir darbspējīga persona. Tiesa atzīst, ka šāds soda veids ir adekvāts izdarītajam noziegumam, tas sekmēs kriminālsoda sodīšanas un preventīvā mērķa sasniegšanu, panāks taisnīgu krimināltiesisko attiecību noregulējumu, un tas dos labumu sabiedrībai, jo ir izciešams savas dzīvesvietas apvidū un apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības, dodot iespēju pārvērtēt savas prettiesiskās darbības, izdarot pareizos secinājumus par likumpaklausību.

Nosakot soda mēru saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu, tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu tiesas izmeklēšanā nav konstatējami /pers. D/ atbildību mīkstinoši apstākļi. Tāpat tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu lietā nav konstatējami arī apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi. Pretēji apsūdzībai, tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti objektīvi pierādījumi tam, ka /pers. D/ mantas bojāšanu izdarījis, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē. Pats apsūdzētais šādu faktu nav atzinis, bet liecinieku subjektīvais viedoklis, ka, liecinieku ieskatā, apsūdzētais izskatījies alkohola reibumā, nevar kalpot par objektīvu pamatu alkohola ietekmes konstatēšanai.

Pie šādiem apstākļiem, nekonstatējot atbildību ietekmējošus apstākļus, adekvāts soda mērs /pers. D/ ir 50 piespiedu darba stundas, kas ir tuvu šī soda mēra likumā noteiktajam minimālajam apmēram.

[6] Cietusī/pers.E/ saistībā ar /pers. D/ inkriminēto mantas bojāšanu kriminālprocesā ir pieteikusi mantiskā zaudējuma kompensāciju 222,30 *euro* apmērā, ko veido jaunas loga konstrukcijas, tostarp uzstādīšanas izmaksas. Bez tam cietusī pret /pers. D/ pieteikusi arī mantiskā zaudējuma kompensāciju par sabojātajām durvīm 423,32 *euro* apmērā. Kā arī no katra apsūdzētā, tostarp arī /pers. D/, /pers. E/ lūdza piedzīt morālā kaitējuma kompensāciju 700 *euro* apmērā un atlīdzināt izdevumus par advokāta sniegto juridisko palīdzību krimināllietas ietvaros kopsummā par 331,50 *euro* (1.sējuma 74.-117.lapa, 2.sējuma 130., 131., 134., 243.-244.lapa).

Apsūdzētais/pers. D/ pieteiktās kaitējuma kompensācijas neatzina (2.sējums 125.lapa).

[6.1] Izlemjot jautājumu par kaitējuma kompensācijas pieteikumu, tiesa pamatojas uz Kriminālprocesa likuma 350., 351., 352., 353.pantā noteikto. Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu ir radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Šī pantā otrajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa pienākumu samaksāt kompensāciju var uzlikt pilngadīgam apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu cietušajam pieteikumā ir jāpamato pieprasītā mantiskā zaudējuma apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām tikai jānorāda.

[6.2] No cietušās /pers. E/ liecībās norādītajām ziņām un iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem (1.sējuma 117., 118.lapa) izriet, ka pieteiktā kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu saistībā ar sabojāto mantu ir 222,30 *euro*, ko sastāda visas loga konstrukcijas, tostarp palodzes nomaiņa ar jaunu. Uz sprieduma taisīšanas dienu kopš mantas sabojāšanas brīža ir pagājuši vairāk kā četri gadi, cietusī loga konstrukciju, tostarp palodzi,

nav nomainījusi. Lietā ir arī nama apsaimniekotāja iesniegtā tāme (1.sējuma 125., 126.lapa), kurā saistībā ar nama fasādes labošanu (fasādes bojājums zem cietušās dzīvokļa loga) kā kopīpašuma daļa iekļauta arī dzīvokļa palodzes nomaiņa. Tādējādi, pie apstākļiem, kad sabojātais īpašums nav atjaunots, nav skaidrs, kurš, kādā sabojātā īpašuma daļā un par kādiem naudas līdzekļiem to atjaunos, tad tiesa nevar objektīvi noteikt mantiskā zaudējuma apmērus, kādi radīsies cietušajai saistībā ar sabojātās mantas atjaunošanas izmaksām. Pie konstatētajiem apstākļiem cietušās pieteiktā mantiskā zaudējuma kompensācija par 222,30 *euro* kriminālprocesā nav nosakāma.

[6.3] Lemjot jautājumu par morālās kaitējuma kompensācijas noteikšanu par labu cietušajai no apsūdzētā /pers. D/, ir ņemams vērā Civillikuma 1635.pantā noteiktais. Proti, šis noteic, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

No minētās tiesību normas secināms, ka, tā kā /pers. D/ nodarījums saistīts ar mantas bojāšanu, tad tas neietilpst Civillikuma 1635.pantā noteiktajam pieņēmumam, ar kuru prezumējams morālā kaitējuma nodarīšanas fakts bez papildus pierādīšanas. Cietušās puse motivējot morālo aizskārumu atsaucās uz nodarīto kaitējumu cietušās veselībai, uz nodarīto miesas bojājumu (arī apstākļiem, pie kādiem tie nodarīti) cēloņsakarību ar cietušās ilgstošo psiho-emocionālā stāvokļa, fiziskās veselības pasliktināšanos, uz emocionālajiem pārdzīvojumiem. No minētā secināms, ka morālais kaitējums tomēr primāri tiešā veidā ir saistīts ar pret cietušās veselību vērsto nodarījumu, proti saistīts ar apsūdzētajām /pers. B/ un /pers. C/ inkriminēto apsūdzību par miesas bojājumu nodarīšanu cietušajai. Pie šādiem apstākļiem ir atzīstams, ka cietusī nav pierādījusi morālā kaitējuma nodarīšanu saistībā ar /pers. D/ izdarīto dzīvokļa loga konstrukcijas un palodzes bojāšanas faktu. Tādējādi morālā kaitējuma kompensācija 700 *euro* apmērā par labu cietušajai no apsūdzētā /pers. D/ kriminālprocesa ietvaros nav nosakāma.

[6.4] Vienlaicīgi tiesa norāda, ka kaitējuma nenoteikšana kriminālprocesa ietvaros nav šķērslis kaitējuma atlīdzināšanas prasības celšanai Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta otro daļu, ja kaitējuma kompensācija kriminālprocesā nav noteikta, kaitējuma atlīdzināšana notiek civiltiesiskā kārtībā. Savukārt saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešo un ceturto daļu , ja cietušais uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais kaitējums, viņam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa kārtībā. Nosakot atlīdzības apmēru, jāņem vērā kriminālprocesā saņemtā kompensācija. Pieprasot atlīdzību civiltiesiskā kārtībā, cietušais ir atbrīvots no valsts nodevas.

[6.5] Izvērtējot cietušās /pers. E/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu par mantisko zaudējumu 331,50 *euro* apmērā, ko sastāda samaksa par zvērinātā advokāta Ē.Štālberga sniegto juridisko palīdzību cietušajai lietā sastādot pieteikumu par kaitējuma kompensāciju un sniedzot juridisko palīdzību lietas iztiesāšanas laikā, tiesa atzīst to par pamatotu proporcionāli apsūdzēto skaitam konkrētajā kriminālprocesā. Proti, tā kā lietā apsūdzētas kopā bija trīs personas par dažādiem nodarījumiem, tad uz /pers. D/ ir attiecināma 1/3 daļa šo izdevumu atlīdzināšanas pienākums. Kriminālprocesa likuma 108.panta pirmajā daļā noteikts, ka cietušais un viņa pārstāvis savai tiesību pilnīgai realizācijai var uzaicināt advokātu juridiskās palīdzības sniegšanai. Advokāta darba samaksas izdevumi ir materiāls zaudējums, kas cietušajai pusei radies apsūdzētā, ar kura noziedzīgo rīcību nodarīts kaitējums, vainas dēļ un tā atmaksas pienākums uzliekams apsūdzētajam *(Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2011.gada 29.augusta lēmumā krimināllietā SKK-296/2011)*. Ja advokāts piedalās kā cietušā pārstāvis, tad viņš sniedz arī juridisko palīdzību. Tiesa uzskata, ka cietušajai /pers. E/ ir radīts materiālais zaudējums, jo cietusī savas intereses, kuras apsūdzētais ar prettiesisku rīcību (mantas sabojāšanu) ir ierobežojis, ir izvēlējies aizstāvēt ar zvērinātā advokāta Ē.Štālberga pārstāvniecību. Lietas materiālos ir ziņas par cietušajai sniegtajiem juridiskajiem pakalpojumiem par summu 331,50 *euro* (1.sējuma 96.lapa, 2.sējuma 130.lapa), tādējādi no /pers. D/ par labu cietušajai piedzenama kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu 110,50 *euro* apmērā(331,50/3=110,50).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta pirmās daļas 9.punktu /pers. D/ nosakāms termiņš kaitējuma kompensācijas labprātīgai samaksai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

[6.6] Savukārt cietušās /pers. E/ pieteiktā kaitējuma kompensācija no /pers. D/ par mantisko zaudējumu 432 *euro* apmērā par sabojāto durvju remontu atstājama bez izskatīšanas, jo /pers. D/ šādas darbības nav inkriminētas. Turklāt lietā ar procesa virzītāja 2018.gada 2.marta lēmumu kriminālprocess daļā par durvju bojāšanu ir izbeigts, jo nav konstatēts noziedzīgs nodarījums (2.sējuma 44.-45.lapa).

[7] Pirmstiesas izmeklēšanā 2017.gada 1.decembrī apsūdzētajam /pers. D/ piemērots drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana (2.sējuma 90., 91.lapa). Ņemot vērā, ka netiek konstatēts procesuāls pamats drošības līdzekļa grozīšanai vai atcelšanai, tas saglabājams līdz tiesas spriedums stāsies likumīgā spēkā.

[8.] Tiesa, pārbaudījusi tiesas sēdē visus krimināllietā esošos rakstveida pierādījumus, noklausījusies un izvērtējusi cietušās, liecinieku, pašu apsūdzēto liecības, atzīst, ka /pers. B/ un /pers. C/ viņām celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punkta atzīstamas par nevainīgām un attaisnojamas tālāk izklāstīto pierādījumu un izteikto apsvērumu dēļ.

[8.1] Apsūdzētā/pers. B/ inkriminēto apsūdzību pēc Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punkta un cietušās /pers. E/ pieteiktās kaitējuma kompensācijas neatzina (2.sējums 127.lapa).

No apsūdzētās /pers. B/ rakstveidā iesniegtajām liecībām (3.sējuma 11.-13.lapa), kuras pārbaudītas nolasot, izrietēja, ka ar cietušo apsūdzētās ģimenei bijis konflikts jau iepriekš gan par apsūdzētās ģimenei piederošajā dzīvoklī veikto remontu, gan par nodarīto zaudējumu apmēra noteikšanas un atlīdzināšanas kārtību. Apsūdzētā norādīja, ka ne atsevišķi, ne personu grupā, cietušajai miesas bojājumus nav nodarījusi. 2015.gada 1.augustā /adrese/ dzīvoklī Nr./numurs/tikusi svinēta līgavas /pers. C/ pirms kāzu ballīte. Ap plkst.23.00 nolēmuši iziet pastaigā. No dzīvokļa izgājusi pēdējā, slēdzot durvis jau dzirdējusi no 2.stāva cietušās /pers. E/ klaigas. Kad nonākusi līdz cietušās dzīvokļa durvīm, starp apsūdzēto un cietušo notikusi necenzētu vārdu apmaiņa, ko uzsākusi pati cietusī, sākumā izsakot neapmierinātību ar jauniešu trokšņošanu, bet pēc tam apsūdzēto apsaucot un aizskarot ar necenzētiem vārdiem. Kad apsūdzētā atbildējusi ar līdzīgu apvainojumu, cietusī ieķērusies apsūdzētās matos un ierāvusi apsūdzēto dzīvoklī. Apsūdzētā nevarējusi atbrīvoties no cietušās tvēriena, tāpēc kliegusi pēc palīdzības un ieķērusies un rāvusi arī cietušo aiz matiem, lai cietusī atbrīvotu savu tvērienu. Tad palīgā atsteigusies /pers. C/ un palīdzējusi abas izšķirt. Kad apsūdzētās jau devušās prom, cietusī ieķērusies arī /pers. C/ matos un rāvusi uz savu pusi. Tobrīd jau bijis pienācis /pers. D/, kurš nostājies starp cietušo un apsūdzētajām, nošķirot viņas, bet neko aktīvu nav darījis. Tad cietusī atbrīvojusi /pers. C/ matus un apsūdzētie devušies projām no dzīvokļa. Kad pēc pastaigas atgriezušies, pie ieejas kāpņutelpā apsūdzēto un draugu kompāniju sagaidījis jau /pers. I/. Apsūdzēto un draugu kompānija gribējusi iet uz savu dzīvokli, bet /pers. I/ nelaidis viņus iekšā, teicis, ka jāsagaida policija. Aiz /pers.I/ kāpņutelpā klaigājusi /pers. E/. Dēls mātei teicis, lai iet mājās un neprovocē visus, bet cietusī nav klausījusies. Tad starp /pers. I/ un /pers. D/ sācies kautiņš. /pers. C/ un /pers. A/ mēģinājušas kautiņu izšķirt. Kautiņš beidzies, jo /pers. D/ stipri pret zemi sasitis galvu. /pers. I/ pa priekšu un tad arī

apsūdzēto kompānija atgriezušies savos dzīvokļos. Kad ieradusies policija, snieguši paskaidrojumus, /pers. C/ parādījusi savus sasitumus. Policija ieteikusi doties uz traumpunktu fiksēt miesas bojājumus, ko viņi arī ir izdarījuši. Apsūdzētā norādīja, ka cietušās dzīvokļa durvis neviens nav bojājis, ka tās jau pirms tam bijušas saskrāpētas. Tāpat apsūdzētā norādīja, ka cietušajai neviens apzināti nav sitis un ka konstatētie miesas bojājumi cietušajai varējuši rasties laikā, kad apsūdzētās mēģinājušas atbrīvoties no cietušās tvēriena, raujot apsūdzētās aiz matiem.

Tiesas izmeklēšanā tika pārbaudītas nolasot arī pirmstiesas izmeklēšanā /pers. B/ sniegtās liecības – sākotnējie paskaidrojumi, liecinieka statusā, konfrontācijā un kā aizdomās turētās liecinātais (2.sējuma 22., 23., 24., 35.-37., 67., 70.lapa). Pretēji aizstāvībai, tiesa atzīst, ka minētās liecības ir pieļaujamas izmantot pierādīšanā, jo to ieguvē nav konstatēti procesuāli pārkāpumi. Turklāt to saturs būtiski neatšķiras no apsūdzētās tiesas izmeklēšanā iesniegtajās rakstveida liecībās norādītajām ziņām.

[8.2] Apsūdzētā /pers. C/ inkriminēto apsūdzību pēc Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punkta un cietušās /pers. E/ pieteiktās kaitējuma kompensācijas neatzina (2.sējums 126.lapa).

No apsūdzētās /pers. C/ rakstveidā iesniegtajām liecībām (3.sējuma 14.-15.lapa), kuras pārbaudītas nolasot, izrietēja ka 2015.gada 1.augustā /adrese/ dzīvoklī Nr./numurs/tikusi svinēta apsūdzētās līgavas pirms kāzu ballīte. Ap plkst.23.00 nolēmuši iziet pastaigā. No dzīvokļa izgājusi pirms /pers. B/. Garāmejot dzīvokļa durvīs redzējusi cietušo /pers. E/, kura izteikusi apvainojumus. Apsūdzētā tos ignorējusi un devusies lejā uz izeju. Tad izdzirdējusi, ka starp /pers. B/ un cietušo /pers. E/ izcēlies konflikts un /pers. B/sauc palīgā, tāpēc apsūdzētā atgriezusies. Apsūdzētā redzējusi, ka cietušās dzīvokļa durvis ir vaļā un dzīvokļa koridorā viena otrai matos ieķērušās cīnās /pers. B/ un /pers. E/. Uzreiz pieskrējusi klāt un māsu – /pers. B/ rāvusi no cietušās projām. Apsūdzētā rāvusi cietušās roku nost no /pers. B/matiem, bet situsi cietušajai nav. /pers. E/ bijusi histēriski agresīva. Tad palīgā piesteidzies /pers. D/, kurš nostājies starp apsūdzētajām un cietušo, un neļāvis cietušajai uzbrukt un tvarstīt apsūdzētās. Pēc tā apsūdzētie cietušās dzīvokli atstājuši. Kāpņutelpā atradusies arī /pers. F/, bet viņa dzīvoklī nav ienākusi. /pers. D/ cietušajai nav sitis, tikai nostājies starp apsūdzētajām un cietušo. Kad pēc pusstundas apsūdzēto kompānija ar draugiem atgriezušies no pastaigas, redzējuši piebraucam /pers. I/, kurš iegājis mājā, bet apsūdzēto un draugu kompānijai pienākot pie ieejas kāpņutelpā, iznācis pie durvīm, nav laidis apsūdzēto un draugu kompāniju iekšā, teicis, ka jāsagaida policijas ierašanās. Aiz muguras kāpņutelpā bļaustījusies un draudējusi viņiem /pers. E/. Dēls vēl teicis, lai cietusī nomierinās un iet uz dzīvokli, kam cietusī nav klausījusi. /pers. D/ mēģinājis /pers. I/ pastumt malā, lai apsūdzēto un draugu kompānija varētu atgriezties dzīvoklī, bet /pers. I/ to nav ļāvis, starp /pers.D/un /pers.I/izcēlies kautiņš. Laukā bez apsūdzētās vēl atradusies /pers. B/, /pers. F/, /pers. A/, /pers. H/ un /pers. J/, bet kur kurš stāvējis apsūdzētā dēļ satraukuma nav ievērojusi. Pēc kautiņa, apsūdzēto un draugu kompānija atgriezusies savā dzīvoklī. /pers. E/ ar dēlu kāpņutelpā tad vairs nav bijuši.

Tiesas izmeklēšanā tika pārbaudītas nolasot arī pirmstiesas izmeklēšanā /pers. C/ sniegtās liecības – sākotnējie paskaidrojumi, liecinieka statusā un kā aizdomās turētās liecinātais, konfrontācijā ar cietušo liecinātais (2.sējuma 7.-8., 17., 19.-21., 46., 47., 55.lapa). Pretēji aizstāvībai, tiesa atzīst, ka minētās liecības ir pieļaujamas izmantot pierādīšanā, jo to ieguvē nav konstatēti procesuāli pārkāpumi. Turklāt to saturs būtiski neatšķiras no apsūdzētās tiesas izmeklēšanā iesniegtajās rakstveida liecībās norādītajām ziņām. Izņemot apstākli, ka sākotnējā paskaidrojumā, ko apsūdzētā /pers. C/ sniegusi piedaloties zvērinātai advokātei I.Freidenfeldei, apsūdzētā ir liecinājusi, ka mēģinot dzīvoklī atbrīvot māsu no cietušās tvēriena aiz matiem, atrāvusi cietušās roku no māsas galvas, bet tad cietusī pārmetusies uz pašu apsūdzēto, saķerot apsūdzēto aiz matiem.

[8.3] Cietusī/pers.E/ pratināta un liecības sniegusi vairākkārtīgi. Bet konkrēti cietusī par 2015.gada notikušā apstākļiem, pie kuriem guvusi miesas bojājumus ir sniegusi šādas turpmākajos [8.3] apakšpunktos izklāstītās ziņas. Cietušās liecības tiesas izmeklēšanā pārbaudītas nolasot tās Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.un 2.punkta kārtībā.

[8.3.1] No cietušās /pers. E/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām (tiesas izmeklēšanā liecinājusi 2018.gada 31.jūlijā) izrietēja, ka 2015.gada 1.augusta vakarā pēc plkst.23.00 cietušo piekāvuši kaimiņi no /numurs/.dzīvokļa. Cietusī, atrodoties savā dzīvoklī, pēkšņi dzirdējusi, ka kāds sit pa durvīm. Padomājusi, ka kāds nokritis, jo tajā laikā mājā dzīvojuši daudzi veci cilvēki. Lai paskatītos, atvērusi durvis. Tur atradušies piedzērušies jaunieši: /pers. D/, /pers. B/, /pers. C/, /pers. A/ un /pers. F/. Jaunieši lietojuši necenzētu leksiku. /pers. D/ stāvējis durvīm priekšā, meitenes – malā. Cietusī nav paspējusi neko pateikt, kad dzīvoklī ieskrējusi /pers. B/, saķērusi cietušo aiz matiem, sākusi tos raut. Tad ienākusi /pers. C/ un /pers. F/ un meitenes sākušas cietušo nežēlīgi sist ar kulakiem pa galvu un citām ķermeņa daļām. /pers. B/ cietušās sišanas laikā pārrāvusi cietušās zelta ķēdīti. Tas viss noticis dzīvokļa koridorā. /pers. D/ turējis durvis un nav ļāvis tās aizvērt, bet meitenes turpinājušas sist cietušo. Cietusī skaļi kliegusi, viņai palicis slikti, bet samaņu nav zaudējusi. Jaunietes iespējams nobijušās un aizskrējušas, bet /pers. D/ vēl palicis un turējis durvis. Kad cietusī tās gribējusi aizvērt, /pers. D/ palaidis durvis vaļā un trīs reizes iespēris cietušajai ar kāju un apsaukājis viņu. Cietušajai bijis ļoti slikti zvanījusi meitai /pers. O/, kura tālāk informējusi dēlu /pers. I/. Kad atbraucis dēls, cietusī parādījusi dēlam pārrauto ķēdīti, nodarītos miesas bojājumus. Dēls gājis skaidrot notikušā apstākļus. Jaunieši tobrīd atgriezušies no pastaigas un /pers. I/ ar jauniešiem sastapies mājas kāpņutelpā, kur dēlam ar /pers. D/ izcēlies kautiņš, jo dēls jauniešus nav laidis uz dzīvokli, teicis, ka jāsagaida policija. Tad cietusī izgājusi pasaukt dēlu, un tanī brīdī pie viņas laukumiņā pie pastkastītēm starp pirmo un otro stāvu pieskrējusi /pers. B/, piespiedusi ar celi cietušo ar seju pret pastkastītēm un no mugurpuses sākusi sist un raut matus cietušajai. Tad pienākušas arī /pers. C/, /pers. A/ un /pers. F/. Jo vairāk cietusī kliegusi, jo vairāk meitenes viņu situšas, situšas pa galvu, spērušas ar kājām pa cietušās muguru, nierēm, teikušas, ka tas par to, ka cietusī savulaik no viņiem paņēmusi 300 *euro* par dzīvokļa nopludināšanu. /pers. C/ pienākusi no sāniem, rāvusi aiz matiem, situsi ar kulakiem pa galvu. Vienu brīdi cietušajai palicis slikti, sākusi zaudēt samaņu, nevarējusi vairs nostāvēt kājās. Iejaucies cietušās dēls un aizvedis cietušo uz dzīvokli. /pers. D/ nav varējis nomierināties, ar ķieģeļiem no mājas puķudobes gribējis iemest dēla automašīnai, un metis uz cietušās virtuves logu, sabojājot mājas fasādi, dzīvokļa palodzi un loga rāmi. Cietusī pauda neizpratni par to, ka uz apsūdzēto sola sēž vairs tikai divas meitenes, kaut arī viņas piekaušanā piedalījušās četras meitenes. Pēc notikušā cietusī aizvesta uz traumpunktu, kur ieradušās arī /pers. B/ un /pers. C/ un starp viņām atkal izcēlies konflikts.

[8.3.2] No cietušās /pers. E/ 2015.gada 1.augusta laikā no 23.45 līdz plkst.24.00 pieņemtajā iesniegumā norādītajām ziņām izrietēja, ka 2015.gada 1.augustā pēc dēla aiziešanas ap plkst.23.00 kaimiņi no /numurs/.dzīvokļa, ejot pa koplietošanas koridora kāpnēm, atrāvuši cietušās dzīvokļa durvis, bez atļaujas ienākuši cietušās dzīvoklī. Ienākušās personas atradušās alkohola reibuma stāvoklī, apsaukājušās rupjiem vārdiem un sākuši cietušo sist. Cietušo situšas trīs meitenes. Meitenes situšas ar kulakiem pa galvu, pa kājām un rokām. Cietušajai, mēģinot izvairīties, pārrauta cietušās zelta ķēdīte. Pēc tā cietušajai izdevies jauniešus izstumt no sava dzīvokļa. Pēc/pers.E/ zvana notikuma vietā ieradies viņas dēls /pers. P/ skaidrot situāciju. Cietusī ievērojusi, ka jaunieši mēģinājuši, metot ar pusķieģeļiem, izsist viņas dzīvokļa loga stiklus, trāpīts pa mājas fasādi (1.sējuma 7.lapa).

[8.3.3] No cietušās /pers. E/ 2015.gada 10.augusta iesniegumā norādītajām ziņām par 2015.gada 1.augusta vakara notikumiem izrietēja, ka, atverot dzīvokļa durvis, kāpņutelpā stāvējušas četras jaunietes, un divi jaunieši. Viena no jaunietēm iegrūdusi pēkšņi cietušo dzīvokļa koridorā, arī pārējās jaunietes ienākušas dzīvoklī. Trīs no jaunietēm sākušas cietušo sist. Sitieni izdarīti gan ar rokām, gan kājām. Sists pa galvu, ķermeni, norauta no kakla zelta ķēdīte (1.sējuma 10.-11.lapa).

[8.3.4] No cietušās /pers. E/ 2015.gada 28.oktobra iesniegumā un pievienotajām foto fiksācijām tostarp redzami uz cietušās ķermeņa fiksētie miesas bojājumi hematomu un nobrāzuma veidā uz deniņiem, rokām, kājām, sēžas (1.sējuma 13.-14.lapa).

[8.3.5] No cietušās /pers. E/ 2015.gada 8.decembra liecībās norādītajām ziņām par 2015.gada 1.augusta vakara notikumiem izrietēja, ka, cietusī apstiprina 1.augustā sniegtās liecības. Savukārt no papildus nopratināšanā 2015.gada 21.decembrī norādītajām ziņām izrietēja, ka cietušai paverot dzīvokļa durvis, /pers. D/, ar kāju atgrūdis durvis vaļā un pieturējis tās, lai nevar aizvērt. Tad dzīvokļa koridorā ienākušas trīs no meitenēm. Viena meitene

pieskrējusi cietušajai klāt un ar labo roku iesitusi cietušajai pa galvas labo pusi. Cietusī nolaidusi galvu aizsargājoties. Tad otra meitene pieskrējusi un uz kreisās rokas uztinusi cietušās matus. Tad pieskrējusi trešā meitene vārdā /pers.vārds/un kliegusi, ka nositīšot cietušo par to, ka cietusī pieprasījusi paņēmusi no viņiem 300 *euro* par remontu. Tad cietusī kliegusi, mēģinājusi izrauties. Pirmā meitene ieskrāpējusi cietušajai kaklā un norāvusi zelta ķēdīti no kakla, kā rezultātā cietušajai saplēsta arī kleita un radušies ādas nobrāzumi kakla un krūšu kaula rajonā. Tad cietušajai izdevies atbrīvoties. Atbraucis dēls un konflikts turpinājies mājas kāpņutelpā, kur dēls kaimiņu jauniešus nav laidis uz viņu dzīvokli, licis sagaidīt policiju. Starp dēlu un jauniešiem izcēlies konflikts. Cietusī atradusies kāpņutelpā, kad pie cietušās pieskrējušas meitenes, viena no kurām piekaušanā dzīvoklī nav piedalījusies. Pirmā meitene (tā pati kas dzīvoklī bijusi pirmā) ar kāju sēžas vietā piespiedusi cietušo ar seju pret paskastēm un ar abu roku dūrēm sākusi cietušo sist pa pakausi, iesitot ne mazāk kā 5 reizes, ar kāju iespērusi pa cietušās kreisās rokas plauksta virspusi. Tad pieskrējusi iepriekš neminēta meitene, kura ar kreiso roku satvērusi cietušo aiz matiem un ar labo roku sākusi sist cietušo pa muguru, labo plecu, fonā vēl pieskrējusi /pers.C/un draudējusi. Pēc tā piesteidzies dēls un cietušo atbrīvojis (1.sējuma 21., 22.-23.lapa).

Papildus nopratināšanā 2016.gada 21.aprīlī cietusī precizējusi, ka pa deniņiem labājā pusē cietušajai iesitusi /pers. A/, kura arī visa konflikta laikā izdarījusi vairākkārtīgus sitienus ar rokām un kājām pa cietušās ķermeni. Situšas un vairākkārtīgi arī /pers. C/, /pers. F/ un /pers. B/ ar rokām un kājām pa visu ķermeni, bet konkrēti kura pa kuru vietu norādīt nevarēja, jo bijusi sagrupējusies, aizsedzot un aizsargājot savu ķermeni (1.sējuma 24.lapa).

[8.3.6] No cietušās /pers. E/ un /pers. C/ 2016.gada 30.augusta konfrontācijas protokolā (attiecībā uz cietušās liecināto) norādītajām ziņām izrietēja, ka cietušās dzīvokļa durvis atgrūdis /pers. D/, pēc kā dzīvoklī iebrukušas trīs meitenes. /pers. B/ uztinusi cietušās matus uz savas rokas un turēja cietušo. Tad /pers.C/ sākusi sist cietušo, iesitot ar roku pa cietušās galvu vairākas reizes. Arī /pers. B/vienlaicīgi turot aiz matiem veikusi vairākus sitienus pa cietušās ķermeņa augšdaļu un roku. /pers. A/ iesitusi cietušajai pa galvu, deniņiem, ar kāju iespērusi pa cietušās labo augšstilbu un pa plecu, situsi pa visu ķermeni. Tad /pers.A/saplēsusi cietušās ķēdīti, saskrāpējusi cietušajai kaklu. Pie pastkastītēm situšas cietušo /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/. Situšas pa galvu, sēžu un ķermeni (2.sējuma 19.-21.lapa).

[8.3.7] No cietušās /pers. E/ un /pers. B/ 2016.gada 8.septembra konfrontācijas protokolā (attiecībā uz cietušās liecināto) norādītajām ziņām izrietēja, ka cietušās dzīvokļa durvis atgrūdis /pers. D/, pēc kā dzīvoklī iebrukušas trīs meitenes: /pers. B/, /pers. A/ un /pers. C/. Meitenes uzgrūdušas cietušo skapim, cietusī sasitusi muguru. Pēc kā /pers. B/ uztinusi cietušās matus uz savas rokas un, pieturot cietušo, situsi cietušajai pa galvu un ķermeni. Arī /pers.C/ situsi cietušo, precīzi vairs neatceras, jo cietusī bijusi šoka stāvoklī. /pers. A/ situsi ar rokām un kājām pa galvu un visu ķermeni. Kāpņutelpā pie pastkastēm situsi /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/ un vēl viena meitene. Situšas pa galvu un ķermeni, līdz cietušo paglābis dēls (2.sējuma 35.-37.lapa).

[8.3.8] No cietušās /pers. E/ un /pers. D/ 2016.gada 31.augusta konfrontācijas protokolā (attiecībā uz cietušās liecināto) norādītajām ziņām izrietēja, ka cietušās dzīvokļa durvis atgrūdis /pers. D/, pēc kā dzīvoklī iebrukušas trīs meitenes: /pers. B/, /pers. A/ un /pers. C/. Meitenes uzgrūdušas cietušo skapim, cietusī sasitusi muguru. Pēc kā /pers. B/ uztinusi cietušās matus uz savas rokas un turējusi cietušo. Visas meitenes situšas cietušo pa galvu un ķermeni. /pers. A/ iesitusi cietušajai pa galvu, deniņiem, ar kāju iespērusi pa cietušās labo augšstilbu, iesitusi pa plecu. Kāpņutelpā pie pastkastēm pirmā piesteigusies /pers. A/, piespiedusi ar kāju cietušo ar seju pret pastkastēm un situsi pa galvu un ķermeni. Situšas arī /pers. B/ un /pers. C/, kā arī ceturtā gara auguma meitene (2.sējuma 40.-42.lapa).

[8.3.9] No cietušās /pers. E/ 2017.gada 26.aprīļa papildus liecībās norādītajām ziņām par 2015.gada 1.augusta vakara notikumiem izrietēja, ka personas, kuras nodarījušas cietušajai miesas bojājumus, bija /pers. F/, /pers. C/, /pers. B/ un /pers. A/ (1.sējuma 61.-62.lapa).

[8.3.10] No 2017.gada 26.aprīļa protokolos par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām cietušajai /pers. E/ norādītajām ziņām redzams, ka cietusī /pers. E/ ir atpazinusi /pers. B/ kā personu, kura 2015.gada 1.augusta vakarā iebrukusi cietušās dzīvoklī, saķērusi cietušo aiz matiem, iegrūdusi dzīvoklī un sākusi ar dūrēm sist cietušajai pa galvu un rokām, spērusi ar kājām pa cietušās kājām, norāvusi cietušajai no kakla ķēdīti. Pēc tam sišanā dzīvoklī iesaistījušās vēl divas meitenes, tāpēc konkretizēt sitienu skaitu un sitiena vietas nevar. Pēc tam /pers. B/ situsi cietušo arī kāpņutelpā pie pastkastītēm, spērusi cietušajai ar kājām pa muguru, kājām, sēžu, ar dūri - pa plecu. Tā kā sišanā iesaistījušās arī /pers. A/ un /pers. C/, tad cietusī nevarēja konkretizēt sitienus (1.sējuma 64.-65.lapa).

Tāpat cietusī atpazinusi /pers. A/ kā personu, kura bijusi cietušās sišanas laikā dzīvoklī, bet cietusī nevarēja norādīt konkrētas /pers. A/ darbības dzīvoklī. Taču /pers.A/ situsi cietušo kāpņutelpā pie pastkastēm, situsi pa galvu, deniņiem, pa visu ķermeni, konkretizēt nevar, jo situšas vairākas meitenes (1.sējuma 66.-67.lapa).

Tāpat cietusī atpazina /pers. C/ kā personu, kura bijusi dzīvoklī, situsi ar dūrēm pa galvu, pa rokām, kliegusi, ka tas esot par pieprasītajiem 300 *euro* par remontu. Sitienu ar kājām un rokām bijis daudz, bet konkretizēt tos nevar, jo sitējas bijušas vairākas. /pers. C/ situsi arī kāpņutelpā pie pastkastēm. Sitieni bijuši pa galvu un ķermeni. Kad nācis cietušās dēls, /pers. C/ uzgājusi uz savu dzīvokli, bet /pers. B/ un /pers. F/ turpinājušas cietušās sišanu (1.sējuma 68.-69.lapa).

Tāpat cietusī atpazinusi /pers. H/, kura bijusi jauniešu kompānijā, bet pret cietušo nekādas darbības nav vērsusi (1.sējuma 70.-71.lapa).

Tāpat cietusī atpazinusi /pers. F/ kā personu, kura bijusi cietušās sišanas laikā dzīvoklī, kā arī bijusi klāt cietušās sišanā kāpņutelpā pie pastkastēm. Norādīt konkrētas darbības nevarēja, jo neatcerējās (1.sējuma 72.-73.lapa).

[8.3.11] No cietušās /pers. E/ 2017.gada 16.novembra papildus liecībās norādītajām ziņām par 2015.gada 1.augusta vakara notikumiem izrietēja, ka, neskatoties uz pagājušo laiku, cietusī nešaubīgi atcerējās, ka dzīvoklī iebrukušas /pers. B/, kura aptinusi cietušās matus ap roku, un /pers. F/, /pers. A/, vēlāk ienākusi arī /pers. C/. Atkārtoti sniegt liecības par konkrētām meiteņu darbībām cietusī nevēlējās, jo pasliktinās veselība. Dzīvoklī cietušajai iespēris arī /pers. D/, kurš, prom ejot, atlaidis durvis, kuras sāpīgi trāpījušas pa cietušās ķermeni. Pie pastkastītēm cietušo situšas visas četras meitenes – /pers. B/, /pers. F/, /pers. C/, un /pers. A/ (1.sējuma 63.lapa).

[8.4] No eksperta atzinuma Nr.383, datēta ar 2015.gada 27.novembri, secināms, ka cietušajai /pers. E/ konstatēti miesas bojājumi: zemādas asinsizplūdumi pakauša rajonā (skaitā 2), kreisās plaukstas locītavas rajonā, labā pleca locītavas rajonā, labā augšstilba rajonā, kreisā sēžas rajonā, ādas nobrāzumi kakla rajonā labā pusē, krūšu kaula rajonā, galvas smadzeņu satricinājums, kas varēja rasties 01.08.2015. pie apstākļiem kurus norādījusi cietusī cietu - trulu priekšmetu iedarbību rezultātā vai atsitoties pret tādiem, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus no 7 dienām līdz 21 dienai. Tāpat norādīts, ka pēctraumatiskā stresa sindroma izvērtēšana kā nodarītā kaitējuma cietušās veselībai ir psihiatriskās ekspertīzes kompetencē (1.sējuma 42.-43.lapa).

Nopratināts kā eksperts /pers. AL/ apstiprināja atzinumā aprakstīto un izdarītos secinājumus. Papildus norādot, ka, ja arī cietušajai bijušas agrākas saslimšanas, tad eksperts nevar izslēgt agrāko saslimšanu paasināšanos pie nodarītiem miesas bojājumiem, bet tas netiek ņemts vērā miesas bojājumu smaguma pakāpes paaugstināšanā. Tāpat eksperts norādīja, galvas smadzeņu satricinājums ir pieskaitāms pie viegliem miesas bojājumiem, bet visi pārējie ir atzīstami par maznozīmīgiem. Paskaidrojot, ka galvas smadzeņu satricinājums atsevišķi nav ticis novērtēts, jo tas ir saistīts ar kādu no sitieniem pa galvu.

No dzīvas personas komisijas tiesu medicīnas ekspertīzes atzinuma Nr.24-K-02.02-04/505/2019, datēta ar 2019.gada 14.novembri, secināms, ka arī komisija atzinusi, ka /pers. E/ konstatēti miesas bojājumi: galvas sasitums ar zemādas asinsizplūdumiem pakauša rajonā un galvas smadzeņu satricinājums, zemādas asinsizplūdums kreisās plaukstas locītavas rajonā, labā pleca locītavas apvidū, labā augšstilba iekšējā virsmā, kreisās sēžas rajonā, ādas nobrāzumi kakla labajā pusē un krūšu kaula apvidū. Minētie miesas bojājumi varēja rasties 2015.gada 1.augustā naktī uz 2.augustu cietu

trulu priekšmetu iedarbības rezultātā un pie kriminālietā un lēmumā norādītajiem apstākļiem un kopumā pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai. Secināts, ka nav nosakāma atšķirīga no atzinuma Nr.383 miesas bojājumu smaguma pakāpe. Tāpat secināts, ka galvas smadzeņu satricinājums pēc sava rakstura pieskaitāms pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai, bet pārējie miesas bojājumi kā kopumā, tā katrs atsevišķi pieskaitāmi pie maznozīmīgiem miesas bojājumiem. Tāpat secināts, ka cietušajai /pers. E/ uzstādītā diagnoze pēctraumatiskā stresa sindroms ir cēloniskā sakarībā ar 2015.gada 1.augustā nodarītajiem miesas bojājumiem (2.sējuma 230.-237.lapa).

Nopratināta kā tiesu psihiatrijas eksperte /pers. AM/ apstiprināja komisijas ekspertīzes atzinumā konstatēto, kas attiecas tieši uz viņas kompetenci. Eksperte norādīja, ka, veicot izpēti, ir ņēmusi vērā citas cietušajai uzstādītās diagnozes, kas bijušas norādītas iesniegtajos medicīniskajos dokumentos, taču tas neietekmē cietušajai uzstādīto diagnozi pēctraumatiskā stresa sindroms un atzinumu, ka tas ir cēloniskā sakarā ar cietušajai nodarītajiem miesas bojājumiem.

[8.5] No liecinieka /pers. I/, kurš ir cietušās dēls, tiesas sēdē sniegtajām liecībām, kuras pārbaudītas arī Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.un 2.punkta kārtībā (1.sējuma 152., 153.-154.,155.-158. lapa), tās nolasot, izrietēja, ka liecinieks 2015.gada 1.augustā vakarā aizvedis savu māti /pers. E/ uz viņas dzīvesvietu /adrese/. Pēc brīža zvanījusi māsa /pers. O/ un paziņojusi, ka kaimiņi piekāvuši māti. Ierodoties mātes dzīvesvietā, redzējis, ka /pers. E/ ir nodarīti miesas bojājumi - zilums uz kreisās plaukstas ārpuses, ieskrāpēts galvas kreisajā pusē deniņos, sarkans plankums uz kakla priekšējās daļas. Tāpat redzējis, ka mātei ir pārrauta kakla zelta ķēdīte. Māte pastāstīja, ka viņai tikko bijis izcēlies konflikts ar kaimiņiem. Liecinieks devies skaidrot situāciju, pagalmā pa telefonu izsaucis policiju. Tad kāpņutelpai tuvojies bariņš jauniešu – divi vīrieši un trīs vai četras sievietes. Uz liecinieka jautājumu, kurš liecinieka mātei nodarījis miesas bojājumus neviens nav atbildējis. Liecinieks nostājies kāpņutelpas durvīs un jauniešus iekša nav laidis, teicis, ka jāsagaida policija. Tad /pers.D/ mēģinājis liecinieku ar varu pagrūst malā, bet tas nav izdevies, liecinieks atlaidis tvērienu, /pers.D/ zaudējis līdzsvaru un nokritis. Pēc tam liecinieks ar /pers. D/ saķērušies vēlreiz, nokrituši pie zemes abi, izcēlies kautiņš, kurā iesaistījies arī kāds no malas, sitot lieciniekam ar rokām pa galvu. Blakus stāvējusi viena sieviete un vīrietis, bet tie notiekošajā nav iesaistījušies. Tad liecinieks izdzirdējis mātes palīgā saucienus. Liecinieks atbrīvojies un iesteidzies kāpņutelpā, kur redzējis, ka pie pastkastēm starp pirmo un otro stāvu /pers. B/ un /pers. C/ sit liecinieka māti /pers. E/. /pers. B/ turējusi /pers. E/ aiz matiem un ar labo roku un kāju situsi mātei pa galvu un ķermeni, redzējis 5-6 sitienus, tie bijuši haotiski. Savukārt /pers.C/ stāvējusi no otras puses, situsi ar abām rokām mātei pa muguru, pa galvu, arī redzējis kādus 5-6 sitienus. Liecinieks iejaucies konfliktā un novirzījis māti virzienā uz dzīvokli. Liecinieks pavadījis māti līdz dzīvoklim, jo jaunietes nevarējušas nomierināties un gribējušas vēl iesist mātei. Jau no dzīvokļa virtuves logiem liecinieks redzējis, kā /pers. D/ met ar puķudobes ķieģeļiem pa mātes dzīvokļa logiem un grib iemest arī liecinieka automašīnai. Pēc policijas aizbraukšanas liecinieks māti nogādājis traumpunktā, kur ieradušās arī abas jaunietes, kas kāpņutelpā situšas māti. Liecinieks pauda nesapratni par jauniešu nežēlīgo rīcību attiecībā pret gados vecāku sievieti, turklāt līdz pat tiesas dienai jaunieši nav uzskatījuši pat par vajadzīgu atvainoties vai kā citādi paust nožēlu par izdarīto.

[8.6] No liecinieces /pers. O/, kura ir cietušās meita, tiesas sēdē sniegtajām liecībām izrietēja, ka 2015.gada 1.augusta vakarā mamma piezvanījusi un pateikusi, ka kaimiņu jaunieši viņu ir piekāvuši. Kad ar draugu /pers. G/ ieradušies pie mammas, tur jau bijis brālis /pers. I/. Konflikta gaitu nav redzējusi. Mamma bijusi histērijā, raudājusi, lieciniece redzējusi mammai sarkanus plankumus kā pēc sišanas un nobrāzumus uz ķermeņa un sejas. Lieciniece, gaidot policijas ierašanos, devusies augšā pie jauniešiem skaidrot situāciju, kāpēc viņi tā izrīkojušies ar gados vecāku cilvēku. Jaunieši bijuši neadekvātā stāvoklī. Viens no jauniešiem atbildējis, ka par to vajadzējis vispār nosist. Pēc policijas aizbraukšanas brālis mammu aizvedis uz traumpunktu, kur devusies arī lieciniece. Traumpunktā ieradušās arī /pers. B/ un /pers. C/, kur atkal izcēlies konflikts starp mammu un /pers. C/. Lieciniece norādīja, ka mamma pēc notikušā ir kļuvusi nervoza, viņai ir bail palikt vienai, bail iziet kāpņutelpā. Pirmā mēneša laikā pie mammas regulāri braukusi ātrā palīdzība.

No 2017.gada 6.decembra protokolos par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām liecinieciei /pers. O/ norādītajām ziņām redzams, ka lieciniece ir atpazinusi /pers. A/ kā personu, kura 2015.gada 1.augusta vakarā, liecinieciei atbraucot pie mammas, uzturējusies kāpņutelpā pie dzīvokļa, kur pēc mammas teiktā atradušās vainīgās personas (1.sējuma 168.-170.lapa).

Tāpat lieciniece /pers. O/ atpazinusi /pers. B/, kā personu, kurai 2015.gada 1.augusta vakarā bijis konflikts ar mammu un kura bijusi arī traumpunktā (1.sējuma 171.-173.lapa).

Tāpat lieciniece /pers. O/ atpazinusi /pers. C/ kā personu, kura 2015.gada 1.augusta vakarā vai jau 2.augusta naktī atradusies slimnīcas traumpunktā kopā ar liecinieces mammu un kopā ar otru meiteni kliegusi uz mammu. Pēc /pers.E/ vārdiem /pers. C/ piekāvusi viņu gan dzīvoklī, gan koridorā (1.sējuma 174.-176.lapa).

Tāpat noskaidrots, ka lieciniece nav atpazinusi /pers. F/ un /pers. D/ (1.sējuma 177.-182.lapa).

[8.7] No liecinieka /pers. G/, kurš ir cietušās meitas draugs, tiesas sēdē sniegtajām liecībām izrietēja, ka 2015.gada 1.augusta vakarā kopā ar /pers. O/ aizbraukuši uz /pers. E/ dzīvesvietu, jo /pers.E/zvanījusi meitai un teikusi, ka viņu sit kaimiņi. Kad aizbraukuši, policija vēl nav bijusi ieradusies. Redzējis 5 jauniešus, trīs meitenes un divus puišus, viņi uzvedušies agresīvi. Liecinieks stāvējis kāpņu telpā, lai jaunieši netiktu projām. Liecinieks atcerējās apsūdzēto vīrieti, kurš kliedzis, ka /pers. E/ tur nedzīvos, ka izēdīs viņu no mājas. Liecinieks konfliktu nav redzējis, pēc cietušās /pers. E/ vārdiem jaunieši ielauzušies dzīvoklī un trīs sievietes cietušo piekāvušas.

[8.8] No liecinieka /pers. P/, kurš ir cietušās vīrs, tiesas sēdē sniegtajām liecībām izrietēja, ka tajā laikā, kad sieva /pers. E/ guvusi miesas bojājumus liecinieks atradies ārzemēs un par notikušo uzzinājis no sarunas skaypā ar sievu. Lielās laika starpības dēļ sazinājies ar sievu tikai nākamajā dienā pēc notikušā. Sieva raudājusi, viņu kratījuši drebuļi, teikusi, ka kaimiņi no augšējā stāva ielauzušies viņas dzīvoklī un piekāvuši. Un pēc tam, kad atbraucis dēls ar meitu, viņa tikusi piekauta arī kāpņutelpā. Sieva parādījusi zilumus un sasituma pēdas uz rokām, pie deniņiem. Vairāk sīkāk neko nav skaidrojis, bijusi izsaukta policija. Jaunieši kopš tā laika savā dzīvoklī vairs nerādoties, arī atvainoties pie sievas nav bijuši. /pers. D/ liecinieks zinot no tās reizes, kad bijis nopludināts liecinieka un cietušās dzīvoklis. Kad pēc 2 nedēļām atlidojis mājās, sievas pašsajūta bijusi slikta, viņu visu laiku kratījuši drebuļi, naktīs bieži modusies, baidījusies no katra trokšņa, gājusi pie psihologa, viņai bijis bail palikt vienai.

[8.9] No liecinieces /pers. N/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, kuras pārbaudītas arī Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punkta kārtībā (1.sējuma 161., 162.lapa), tās nolasot, izrietēja, ka 2015.gada 1.augusta vakarā ap plkst.23.30 kopā ar draugu /pers. I/, ar drauga automašīnu ieradušies /adrese/, lai risinātu konfliktu, kurā vairāki jaunieši piekāvuši /pers.I/māti /pers. E/. Lieciniece konfliktu starp jauniešiem un cietušo - drauga māti nav redzējusi. Redzējusi /pers.D/ darbības, mētājot puķudobes ķieģeļus. Pēc tam jau, kad veduši /pers. E/ uz slimnīcas traumpunktu, redzējusi uz /pers.E/piekaušanas pēdas, sasitumus. Slimnīcā redzējusi arī /pers. C/.

[8.10] No līdzapsūdzētā /pers. D/ rakstveidā iesniegtajām liecībām (3.sējuma 9.-10.lapa), kuras pārbaudītas nolasot, izrietēja, ka konkrētajā vakarā devies pa kāpnēm lejā uz mājas izeju. Ejot garām kaimiņienes dzīvoklim, redzējis ka pavērtajās durvīs stāv /pers. E/ un izsakās viņa virzienā ar necenzētiem vārdiem. Apsūdzētais devies tālāk, kad izdzirdējis meiteņu kliegšanu. Zinājis, ka aiz viņa vēl jānāk /pers. B/ un tobrīd viņa topošajai sievai /pers. C/, tāpēc atgriezies. Redzējis, ka /pers. E/ dzīvokļa koridorā saķērušās viena otrai matos kliedz /pers. B/ un /pers. E/. /pers.B/ mēģinājusi atbrīvot savus matus, bet tas nav izdevies. /pers.C/savukārt mēģinājusi atsvabināt /pers.B/ no /pers. E/ tvēriena. Apsūdzētais iestājies starp sievietēm un nošķiris tās, pēc kā kopā ar /pers. B/ un /pers. C/ devies projām. Apsūdzētais norādīja, ka nav redzējis /pers. B/vai /pers. C/izdarītus tīšus mērķtiecīgus sitienus cietušās virzienā. Pēc tam jau pa ceļam pārrunājot notikušo, no /pers. B/teiktā sapratis, ka /pers.E/ /pers.B/aizvainojusi, apsaukājusi, ierāvusi dzīvoklī,

rāvusi /pers. B/aiz matiem, tāpēc arī /pers. B/ieķērusies cietušās matos. Kad atgriezušies no pastaigas, konflikts ar kautiņu izcēlies apsūdzētajam ar cietušās dēlu /pers. I/, kurš nav laidis jauniešus uz viņu dzīvokli, teicis, ka jāgaida policija. Kad apsūdzētais atsitis pret zemi galvu, /pers. I/ un /pers. E/, cietušajai klaigājot un visādi paužot savu neapmieinātību, aizgājuši uz savu dzīvokli.

[8.11] No aizstāvības liecinieces /pers. A/ liecībās norādītajām ziņām izrietēja, ka 2015.gada 1.augustā svinējuši vecmeitu ballīti /pers. C/. Ap vienpadsmitiem vakarā kompānija – lieciniece, /pers. D/, /pers. C/, /pers. B/, /pers. F/, /pers. J/ devušies pastaigā, laist gaismas laternas. Dodoties lejā pa kāpnēm, kaimiņieni no otrā stāva vispār nav redzējusi. Kamēr pārējie nākuši vēl lejā, lieciniece kopā ar /pers. F/ un /pers. J/ gaidījuši viņus pie ieejas kāpņutelpā. Kad atgriezušies no pastaigas, pie kāpņutelpas viņus sagaidījis cietušās dēls /pers. I/. Gribējuši doties uz dzīvokli, bet /pers. I/ viņus nav laidis iekšā. Pie ārdurvīm /pers. D/ ar /pers. I/ par to bijis strīds, izcēlies kautiņš. /pers. D/ nokritis un atsitis galvu, bet viss bijis kārtībā un viņi devušies uz dzīvokli. Cietusī tad stāvējusi aiz dēla muguras un kaut ko kliegusi, dēls licis viņai nomierināties un doties uz viņas dzīvokli. Lieciniece zināja, ka bijusi izsaukta policija, jo viņi vēlā stundā trokšņojuši, svinējušies. Lieciniece norādīja, ka konfrontācijas laikā /pers. E/ norādītais uz liecinieci kā personu, kura cietušo situsi ar rokām kājām pa galvu un ķermeni, neatbilst patiesībai, jo lieciniece /pers. E/ tajā vakarā nav situsi. Vispārīgi no /pers. C/ un /pers. B/ stāstītā zina, ka bijusi kaut kāda rāšanās, grūstīšanās, meitenēm bijuši kaut kādi zilumi no saķeršanās, tāpēc braukušas uz slimnīcu. Policijai visi snieguši paskaidrojumus un viss atrisinājies. Zina, ka arī /pers. E/ bijuši kaut kādi miesas bojājumi, bet nekas sīkāk par to lieciniecei nav bijis zināms.

[8.12] No aizstāvības liecinieces /pers. F/, kura ir māsa /pers. B/ un /pers. C/, liecībās norādītajām ziņām izrietēja, ka 2015.gada 1.augustā svinējuši māsai /pers. C/vecmeitu ballīti. Ap vienpadsmitiem vakarā kompānija – lieciniece, /pers. D/, /pers. C/, /pers. B/, /pers. A/, /pers. J/ un /pers. H/ devušies pastaigā, laist gaismas laternas. Dodoties lejā pa kāpnēm, lieciniecei bijusi starptautiskā telefonsaruna ar vīru, tāpēc liecinieces uzmanība bijusi pilnībā vērsta sarunai. Ejot caur otro stāvu redzējusi durvīs kaimiņieni /pers. E/, kura rājusies par viņu trokšņošanu un ballēšanos. Lieciniece tam nav pievērsusi uzmanību. Aiz liecinieces no kompānijas vēl kā pēdējie nākuši /pers. B/, /pers.D/un /pers. C/. Paskatījusies atpakaļ, redzējusi, kā /pers. E/ /pers. B/ aiz kreisā rokas velk dzīvoklī. /pers. B/kliegusi pēc palīdzības. Uz dzīvokli skrējusi /pers.C/un /pers.D/, arī lieciniece, pabeigusi sarunu un devusies atpakaļ uz otro stāvu. Kad pienākusi pie /pers. E/ dzīvokļa durvīm, no tā iznākušas abas māsas un /pers.D/. Cietusī bijusi tādā pat izskatā kā iepriekš, tikai draudējusi ar dēlu un policiju. Māsas /pers.C/un /pers.B/ bijušas izspūrušas, pēc /pers.B/ teiktā, /pers. E/ plēsusi māsu aiz matiem. Tālāk visa kompānija devusies laist laternas. Atgriežoties pie ieejas kāpņutelpā, viņus sagaidījis cietušās dēls /pers. I/, bet viņam aiz muguras klaigājusi, izsakot draudus, /pers. E/. Dēls vēl mātei teicis, lai viņa nomierinās, iet uz mājām, viņš pats tiks ar situāciju galā, bet cietusī nav klausījusies, turpinājusi klaigas. /pers. I/ nav laidis viņu kompāniju iekšā, /pers.D/mēģinājis pastumt viņu malā, bet tas nav izdevies, starp /pers.D/un cietušās dēlu sācies kautiņš, kura laikā /pers.D/ar galvu nokritis pret betonu. Viņi visi bijuši satraukušies par /pers.D/, cietusī ar dēlu uzgājusi uz dzīvokli, pa logu skatījušies, cietusī kaut ko komentējusi. Kad /pers.D/atguvies, visa kompānija devusies uz dzīvokli. Ejot garām cietušās dzīvokļa durvīm, varējis dzirdēt, ka cietusī nevar nomierināties, grib nākt laukā, bet dēls viņu mierinājis un nav laidis laukā. Vēlāk atbraukusi policija, viņu kompānija visu paskaidrojusi un policija aizbraukusi. /pers.C/uz rokām bijuši sārti nospiedumi, policija ieteikusi braukt uz traumpunktu un nofiksēt miesas bojājumus, jo arī /pers. E/ to darīšot. Lieciniece norādīja, ka viņa cietušo nav situsi un fiziski ar cietušo nav konfliktējusi. Tāpat nav redzējusi, ka cietušo sistu viņas māsas /pers. B/ un /pers. C/. Par attiecībām ar cietušo norādīja, ka cietusī ir emocionāli nelīdzsvarota, konfliktē ar visiem kaimiņiem, mūžīgi ir ar kaut ko neapmierināta. Kopš konflikta ar cietušās dzīvokļa saliešanu, lieciniece cenšas vispār izvairīties no kontaktēšanās ar cietušo.

[8.13] No liecinieces /pers. H/ liecībām, kas tiesas izmeklēšanā pārbaudītas nolasot tās Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punkta kārtībā (izvairās no ierašanās tiesā) sniegtajām ziņām izrietēja, ka 2015.gada 1.augustā atradusies /adrese/, atradusies kompānijā ar draugiem: /pers. D/, /pers. C/, /pers. B/, /pers. A/, /pers. J/ un /pers. F/. Pēc plkst.23.00 visa kompānija devusies pastaigā. Lieciniece ar /pers. J/ izgājuši pirmie un lejā pie ieejas kāpņutelpā gaidījuši pārējos, turpat stāvējusi arī /pers. A/. Tad otrajā stāvā sākusi klaigāt lieciniecei nepazīstama sieviete, bijusi kaut kāda konfliktsituācija, kas ilgusi līdz apmēram 8 minūtēm. Pēc tam visi nonākuši lejā un kompānija devusies pastaigā. Lieciniece gājusi beigās, tāpēc nav dzirdējusi pārējo sarunas. Tā paša iemesla dēļ, jo ar /pers. J/ gājuši pēdējie, lieciniece nav redzējusi notiekošo pie mājas. Kad lieciniece pienākusi pie mājas, pagalmā bijušas divas sievietes, kuras aprunājušas "cirku", kas te risinājies, bijis arī sievietes dēls ar meiteni pie mašīnas, kāpņutelpā vēl klaigājusi minētā kaimiņu sieviete, draudējusi visiem ar policiju un iesēdināšanu. Pārējie no viņu kompānijas bija jau atgriezušies savā dzīvoklī. Tad arī atbraukusi policija (1.sējuma 185.lapa).

[8.14] No liecinieka /pers. J/ liecībām, kas tiesas izmeklēšanā pārbaudītas nolasot tās Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punkta kārtībā (liecinieks miris) sniegtajām ziņām izrietēja, ka 2015.gada 1.augustā atradies /adrese/, atradies kompānijā ar draugiem: /pers. D/, /pers. C/, /pers. B/, /pers. A/, /pers. H/ un /pers. F/. Pēc plkst.23.00 visa kompānija nolēmusi doties pastaigā laist gaismas laternas. Liecinieks ar /pers. H/ un /pers. A/ devušies lejā pirmie. Kad bijuši jau pie izejas no /numurs/.dzīvokļa sākusies kliegšana vispirms /pers. A/ uzskrējusi augšup, pēc tam arī liecinieks devies atpakaļ uz otro stāvu. Dzīvokļa durvis bijušas vaļā, bet konflikts jau bijis beidzies. Liecinieks nav redzējis, ka kāds būtu kāvies. Pēc tā kompānija devusies pastaigā. Liecinieks ar /pers. H/ gājuši pēdējie, tāpēc nekādas sarunas nav dzirdējuši. Kad atgriezušies pie mājas, tur pie ārdurvīm stāvējis, kā vēlāk uzzinājis, cietušās dēls, kurš teicis, ka nelaidīs nevienu iekšā. Tad cietušās dēls ar /pers.D/par kaut ko sakāvušies. Cietušo nekur nav redzējis. Tajā brīdī meitenes, izņemot /pers. H/ iegājušas kāpņutelpā. Lieciniekam nekas nav bijis zināms par to, vai kaut kas ir noticis tajā brīdī kāpņutelpā. Pēc brīža liecinieks kopā ar /pers. H/ un /pers. D/ atgriezušies savā dzīvoklī, kāpņu telpā neviens cits vairs nav bijis. Liecinieks nebija redzējis, ka kāds mestu ar ķieģeļiem pa dzīvokļa logiem vai bojātu dzīvokļa ārdurvis.

[8.15] No aizstāvības liecinieces /pers. P/, kura ir dzīvokļa Nr./numurs/, /adrese/ īpašniece un /pers. B/ un /pers. C/ māte (/pers. D/ - znots), liecībām izrietēja, ka ar cietušo /pers. E/ kā kaimiņieni attiecības jau no paša sākuma bijušas saspringtas, cietušo raksturoja kā nervozu un nesavaldīgu uz konfliktiem tendētu cilvēku. Par 2015.gada 1.augusta notikumiem uzzinājusi tikai pēc nedēļas 7.augustā, kad meitai /pers. C/ bijušas kāzas. Ģērbjot kāzu kleitā, pamanījusi /pers. C/uz rokām zilumus. Tad arī bērni pastāstījuši, ka pirms nedēļas bijis konflikts ar /pers. E/, kura bijusi izgājusi kāpņutelpā, kaut ko konfliktējusi. Zina, ka /pers. E/ ir bijusi sasista. Kas to izdarījis, lieciniecei nav zināms, bērni neko sīkāk nav stāstījuši.

Liecinieces/pers. M/, /pers. L/ liecināt par apstākļiem, pie kādiem /pers. E/ nodarīti miesas bojājumi, nevarēja, jo lieciniekiem tas nebija zināms.

[9] Izvērtējot tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka attiecībā uz cietušajai /pers. E/ konstatēto miesas bojājumu iegūšanas apstākļiem par ticamām atzīstamas ziņas, ko sniegusi pati cietusī, liecinieks /pers. I/, netieši un pastarpināti arī lieciniece /pers. O/, /pers. N/, /pers. P/, /pers. G/. Kaut arī salīdzinot cietušās iesniegumos, liecībās un tiesas sēdē norādītajās ziņās tiesa konstatē atšķirīgus apstākļus, tomēr kopumā liecības ir konsekventas un nav kardināli pretrunīgas. Cietušās liecību atšķirīgās nianses skaidrojamas ar cietušās personiskajām rakstura īpašībām, emocionalitāti, ar cietušajai nodarīto miesas bojājumu izdarīšanas apstākļiem, ar apstākli, ka miesas bojājumi, kā vēlāk noskaidrots, atradās cēloniskā sakarībā ar cietušajai konstatēto pēctraumatisko stresa sindromu. Turklāt pirmstiesas izmeklēšana ir bijusi gausa un smagnēja, ar vairākkārtējām atkārtotām, it īpaši cietušās, pratināšanām un ilgstoša attiecībā uz samērā vienkārša nodarījuma izmeklēšanu, turklāt vairākkārt, tostarp arī pratināšanās mainījušies procesa virzītāji. Tiesas ieskatā, pēc emocionāli satricinošiem, traumējošiem notikumiem, kādi tie bijuši cietušās uztverē, vairākkārtīgās nopratināšanas ilgstošā laika posmā dažādos apstākļos ir tostarp veicinājušas arī atšķirīgus aspektus cietušās liecībās, atmiņā rekonstruējot notikušo. Tāpat jānorāda, ka cietusī pratināta latviešu valodā, liecības pierakstītas latviešu valodā, turklāt nopratināšanas protokoli pārsvarā pierakstīti grūti salasāmā rokrakstā, taču cietušās dzimtā valoda ir krievu valoda. Un kaut arī cietusī arī tiesā centās liecināt latviski, apstiprinot pilnībā savas iepriekšējās liecības un norādot, ka viņa

pārvalda latviešu valodu pilnībā, tomēr dēļ satraukuma un skaidrojot specifiskus juridiski nozīmīgus apstākļus, bija jūtams, ka pilnībā un niansēs, cietusī latviešu valodu nepārvalda. Tāpēc vērtējot cietušās /pers. E/ liecības kopsaistē ar pārējiem tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem, tiesa cietušās liecības atzīst par ticamām un attiecināmām uz lietā pierādāmajiem apstākļiem. Tiesa tiesas sēdē cietušās sniegtajām liecībām piešķir prioritāru ticamību, bet vērtē tās kopsakarībā ar pirmstiesas izmeklēšanā liecināto, jo daži apstākļi dēļ laika notecējuma varētu cietušās atmiņā būt piemirsušies.

Tāpat tiesai nav pamata apšaubīt arī ieprieks nosaukto liecinieku liecības. Kaut arī tie ir cietušajai vai nu tuvi radinieki vai ģimenei pietuvinātas personas, tomēr minētais apstāklis pats par sevi nedod pamatu liecības apšaubīt. Liecinieki liecības ir snieguši esot brīdinātiem par krimināltatbildības iestāšanos nepatiesu liecību sniegšanas gadījumā, liecības visā izmeklēšanas laikā ir bijušas konsekventas, turklāt minētajās liecībās norādītās ziņas atbilst pārējiem lietā noskaidrotajiem apstākļiem.

Turpretim pašu apsūdzēto, arī /pers. D/, kurš atzīts par vainīgu cietušās mantas bojāšanā, liecībām daļā par cietušajai /pers. E/ konstatēto miesas bojājumu iegūšanas apstākļiem, tiesa ticamību nepiešķir, tās vērtē kā sniegtas saistībā ar izvēlēto aizstāvības taktiku, noliegt savas darbības nolūkā izvairīties no jebkāda veida atbildības un tam sekojošā soda, noveļot vainu uz pašas cietušās uzvedību.

Arī liecinieku /pers. A/ un /pers. F/ liecības daļā, kas attiecas uz epizodēm par fizisko sadursmi starp apsūdzētajām /pers. B/, /pers. C/ un cietušo /pers. E/ tiesa vērtē kā izvairīgas, noklusētas par atsevišķiem nozīmīgiem apstākļiem un sniegtas apsūdzēto aizstāvībai un neliecinot pret sevi. Tiesa pie šāda atzinuma nonāk, jo, pirmām kārtām, lietā ir noskaidroti apstākļi, kas norāda arī uz pašu liecinieču iesaisti cietušajai konstatēto miesas bojājumu nodarīšanā (tostarp process daļā izbeigts pierādījumu trūkuma dēļ). Līdz ar to liecinieces izvairās aprakstīt apstākļus, kas būtu vērsti pret pašām lieciniecēm. Bez tam, minētajām liecinieciēm un arī apsūdzētajiem bija izveidojusies atklāta nepatika pret cietušās personu un viņas uzvedību jau pirms konkrētā notikuma, kas netieši norāda uz liecinieču vēlmi visā vainot pašu cietušo. Turklāt liecinieces ir apsūdzēto tuvas radinieces, proti, māsas un vīra māsa, kas sniegtajās liecībās izpaužas kā lojalitāte pret apsūdzētajām. Tiesa norāda arī uz apstākli, ka par personu izvietojumu konflikta ar cietušo laikā liecinieču /pers. A/ un /pers. F/, un liecinieku /pers. H/ un /pers. J/ liecībās ir savstarpējas pretrunas, kas norāda uz iespējamu mēģinājumu slēpt kādu apstākli.

Attiecībā par liecinieku /pers. H/ un /pers. J/ liecībām, tiesa konstatē, ka tās ir vispārīgas un ne pierāda, ne arī attaisno apsūdzētajiem inkriminētās darbības. Tāpat tiesai ir pamats uzskatīt, ka iemesls, kāpēc /pers. H/ ir izvairījusies no liecināšanas tiesā ir tieši apstāklis, lai nesniegtu konkrētas liecības pret saviem draugiem, tostarp apsūdzētajiem. Savukārt /pers.P/ liecībās sniegtās ziņas nav attiecināmas uz pierādīšanā nozīmīgiem apstākļiem.

Vērtējot cietušās un liecinieku liecības, ekspertīžu atzinumus un ekspertu liecināto, tiesa atzīst par noskaidrotiem apstākļus, ka 2015.gada 1.augusta vakarā laikā ap plkst.23.00 jauniešu kompānija – /pers. B/, /pers. C/, /pers. A/, /pers. D/, /pers. F/, /pers. H/ un /pers. J/, kuri svinējuši pirms kāzu ballīti, no dzīvokļa Nr./numurs/, /adrese/ devušies pastaigā. Ejot garām cietušās /pers. E/ dzīvoklim Nr./numurs/, jauniešiem, tostarp /pers. B/ un /pers. C/ izcēlies fizisks ar vardarbību saistīts konflikts ar /pers. E/, kura laikā cietušajai bija nodarīti miesas bojājumi. Kad jauniešu kompānija atgriezās no pastaigas, pie nama ieejas kautiņš izcēlās starp /pers. D/ un /pers. I/ un kāpņutelpā starp pirmo un otro stāvu pie paskastēm izcēlās konflikts starp /pers. B/, /pers. C/ un /pers. E/. Arī šī konflikta laikā cietušai /pers. E/ nodarīti miesas bojājumi.

Kā secināms no cietušās /pers. E/ liecībās norādītajām ziņām, tad gan dzīvoklī, gan kāpņutelpā pie pastkastēm, cietušajai tostarp arī apsūdzētās /pers. B/ un /pers. C/ ir situšas vairākkārtīgi pa galvu, pa ķermeni, rokām un kājām. Vērā ņemami miesas bojājumi cietušajai radušies jau pēc konflikta dzīvoklī, uz ko norāda gan pašas cietušās reakcija, zvanot pēc palīdzības meitai un dēlam un norādot, ka viņas dzīvoklī iebrukušas trīs jaunietes un piekāvušas. Uz dzīvoklī konflikta rezultātā gūtiem miesas bojājumiem norāda arī liecinieka /pers. I/ liecībās sniegtās ziņas, ka, ierodoties pie mātes, redzējis sarkanu sasitumu uz mātes kreisās rokas plauksta virspuses skrāpējumu galvas kreisās puses deniņos, sarkanu plankumu uz kakla, pārrautu zelta ķēdīti. Savukārt par cietušās piekaušanu kāpņutelpā, kad cietusī turēta aiz matiem piespiesta pret pastkastēm ar seju, no aizmugures sista pa galvu, pa ķermeni, tostarp pa plecu un sēžu, sista gan ar kājām, gan rokām, arī dūrēm, liecināja gan pati cietusī, gan liecinieks /pers. I/. Apsūdzētie aizstāvības taktikas ietvaros savas pret cietušo vērstās darbības vispār noliedza, kam tiesa ticamību nepiešķīra.

Pēc notikušā cietušajai /pers. E/ ekspertīžu atzinumos konstatēti miesas bojājumi galvas sasitums ar zemādas asinsizplūdumiem pakauša rajonā un galvas smadzeņu satricinājums, zemādas asinsizplūdums kreisās plaukstas locītavas rajonā, labā pleca locītavas apvidū, labā augšstilba iekšējā virsmā, kreisās sēžas rajonā, ādas nobrāzumi kakla labajā pusē un krūšu kaula apvidū. Konstatēts, ka minētie miesas bojājumi varēja rasties 2015.gada 1.augustā naktī uz 2.augustu cietu trulu priekšmetu iedarbības rezultātā pie kriminālietā un lēmumā norādītajiem apstākļiem, un kopumā pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai.

Ņemot vērā konstatēto, ka pa cietušās galvu, rokām, kājām, sēžas, kakla un pleca apvidu cietusī ir sista ar rokām un kājām gan dzīvokļa koridorā, gan kāpņutelpā pie pastkastēm, tad secināms, ka cietušajai konstatēto miesas bojājumu kopums radušies pret cietušo kopumā vērstās vardarbības rezultātā. Līdz ar to tiesa, neizslēdzot saprātīgas šaubas, nevar atzīt, ka ekspertu atzinumos konstatētie miesas bojājumi ir radušies tikai sišanas kāpņutelpā pie pastkastēm rezultātā, kā tas ir /pers. B/ un /pers. C/ inkriminētajā apsūdzībā. Turklāt tas ir acīmredzamā pretrunā ar lietā noskaidroto, jo konkrētu miesas bojājumu pēdas cietušajai jau bija redzamas pēc vardarbīgā konflikta dzīvoklī, ierodoties dēlam, uz ko /pers. I/ norādījis arī savās liecībās.

Vienlaicīgi tiesa norāda, ka pirmtiesas izmeklēšanas laikā 2018.gada 1.martā ar prokurores L.Arājas akceptu ir pieņemts lēmums par kriminālprocesa izbeigšanu daļā (2.sējuma 59.-60.lapa). Ar minēto lēmumu skatāmā kriminālliet ir izbeigta daļā par miesas bojājumu nodarīšanu /pers. E/ dzīvoklī Nr./numurs/, /adrese/ pēc Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punkta attiecībā pret /pers. B/, /pers. C/ un /pers. A/. Tāpat izbeigts arī kriminālprocess daļā pret /pers. A/ kopumā pēc Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punkta pierādījumu trūkuma dēļ. Lēmuma motīvu daļā norādīts, ka nevar izslēgt iespēju, ka dzīvoklī /pers. E/ nodarītie miesas bojājumi nav nodarīti tīši, bet radušies savstarpēja aizskāruma rezultātā. Secināts, ka cietušās sniegtās liecības par vainīgo personu skaitu un sastāvu ir atšķirīgas, tādējādi nav iespējams iegūt tādus pierādījumus, lai objektīvi atspēkotu /pers. B/, /pers. A/ un /pers. C/ sniegtās liecības un esošās šaubas par viņu vainu, tas ir par tīšu miesas bojājumu nodarīšanu cietušās dzīvoklī, kā arī par /pers. A/ vainu kopumā. Procesa virzītāja atsaucoties uz Kriminālprocesa likuma 19.panta 3.punktu, ka visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Kaut gan uz lēmuma pieņemšanas brīdi lietā jau bija tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinums par /pers. E/ konstatētajiem miesas bojājumiem, tomēr izbeidzot kriminālprocesu daļā, vienlaicīgi konstatējot, ka dzīvoklī cietušajai ir radušies miesas bojājumi, un izbeidzot procesu daļā par dzīvoklī nodarītajiem miesas bojājumiem, lēmumā konkrēti miesas bojājumi, pret kuriem ir attiecināma kriminālprocesa izbeigšana daļā, nav identificēti. Tādējādi tiesa nonāk pie secinājuma, ka par vieniem un tiem pašiem miesas bojājumiem ir gan izbeigts process daļā kā nepierādīts, ka tie nodarīti tīši, gan arī par tiem apsūdzētajām celta apsūdzība, iekļaujot visus eksperta atzinumā konstatētos miesas bojājumus, un tas ir pretrunā ar lietā noskaidrotiem apstākļiem.

Pie apstākļiem, kad ir spēkā konkrēts lēmums par kriminālprocesa izbeigšanu daļā, tostarp pret apsūdzētajām par cietušajai nodarītajiem miesas bojājumiem dzīvoklī, neidentificējot konkrētus konstatētos miesas bojājumus, tiesa nevar, izslēdzot saprātīgas šaubas, atzīt, ka tieši kāpņutelpā pie pastkastēm viens no izdarītajiem daudziem sitieniem cietušajai pa galvu gan dzīvoklī, gan kāpņutelpā atrodas tiešā cēloniskā sakarībā ar cietušajai konstatētajiem viegliem miesas bojājumiem ar veselības satricinājumu no 7 līdz 21 dienai, ko sevī ietver galvas smadzeņu satricinājums (pārējie miesas bojājumi kā kopumā, tā katrs atsevišķi pieskaitāmi pie maznozīmīgiem miesas bojājumiem), kas savukārt ir vērtējams kā izdarīts saistībā ar galvas sasitumu, uz ko norāda asinsizplūdumi pakauša rajonā.

[10] Analizējot apsūdzētajai /pers. B/ un /pers. C/ inkriminētā Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu, tiesa konstatē turpmāk norādīto.

/pers. B/ un /pers. C/ inkriminēta personu grupā tīša vieglu miesas bojājumu nodarīšana /pers. E/.

Miesas bojājumu nodarīšanas gadījumā apdraudējuma objekts ir cilvēka veselība, atbildība iestājas par citas personas veselības apdraudējumu, kas konkrētajā lietā ir cietušās /pers. E/ veselība.

Krimināllikums aizsargā personas faktisko veselības stāvokli apdraudējuma brīdī neatkarīgi no tā kvalitātes un individuālajām īpatnībām.

No subjektīvās puses inkriminētais nodarījums izdarīts ar tiešu nodomu tīši, par kādām ir atzīstamas darbības – mērķtiecīga sišana ar rokām, dūrēm un speršana ar kājām.

Nozieguma subjekts ir ikviena fiziska un pieskaitāma 14 gadus sasniegusi persona, par kādu konkrēti ir atzīstamas arī abas apsūdzētās.

No objektīvās puses miesas bojājumu nodarīšana ir prettiesisks kaitējums citas personas veselībai ar aktīvām personas darbībām.

Miesas bojājumu nodarīšanas sastāvs ir materiāls, nodarījums pabeigts ar brīdi, kad cietušajam nodarīti konkrēta smaguma miesas bojājumi. Starp vainīgā darbību vai bezdarbību un sekām jākonstatē cēloņsakarība (*sk.U.Krastiņš, V.Liholaja, Krimināllikuma komentāri. II daļa. 125.panta komentārs – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 280.lpp.*).

Kā jau tiesa konstatēja un atzina sprieduma motīvu [9] punktā, tad nav šaubu par to, ka cietusī /pers. E/ 2015.gada 1.augusta vakarā savā dzīvesvietā – dzīvokļa koridorā un mājas kāpņutelpā pie pastkastēm citu personu rīcības rezultātā guva vieglus miesas bojājumus ar veselības satricinājumu no 7 līdz 21 dienai, kurus veido galvas smadzeņu satricinājums, bet pārējie miesas bojājumi kā kopumā, tā katrs atsevišķi pieskaitāmi pie maznozīmīgiem miesas bojājumiem (skatīt ekspertīzes atzinumus sprieduma motīvu daļas [8.4] apakšpunktā).

Ja nodarītie miesas bojājumi izraisījuši īslaicīgas, maznozīmīgas sekas, bet nav izraisījuši veselības traucējumu vai vispārīgo darbspēju zaudējumu, tie atzīstami par maznozīmīgiem, un atbildība par to nodarīšanu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}pantā.

No minētā secināms, ka, lai apsūdzēto /pers. B/ un /pers. C/ darbībās konstatētu Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktā inkriminētā nodarījuma objektīvo pusi, ir jākonstatē, ka tieši kāpņutelpā nevis dzīvoklī izdarītie sitieni pa cietušās galvu atradās cēloņsakarībā ar cietušajai konstatētajiem miesas bojājumiem, bet konkrēti – cēloņsakarībā ar cietušajai konstatēto galvas smadzeņu satricinājumu.

Kā jau tiesa sprieduma motīvu [9] punktā norādījusi, tad tiesa nevar konstatēt šādu cēloņsakarību, jo sitieni pa cietušās galvu izdarīti arī dzīvoklī, par ko kriminālprocess pret abām apsūdzētājām ir izbeigts daļā, neidentificējot, par kādiem tieši tobrīd konstatētajiem miesas bojājumiem ir izbeigta procesa daļa.

Pie šādiem apstākļiem tiesa nevar izslēgt iespēju, ka smadzeņu satricinājumu cietušā iespējams jau guva no sitieniem pa galvu, kas izdarīti dzīvokļa koridorā. Līdz ar to secināms, ka tiesai pastāv saprātīgas šaubas par apstākļiem, pie kādiem cietušajai nodarīti apsūdzībā inkriminētie vieglie miesas bojājumi.

Tiesa atzīst, ka konstatētās šaubas nav iespējams novērst. Tam par iemeslu minams nepamatotais procesa virzītāja pirmstiesas izmeklēšanā pieņemtais 2018.gada 1.marta lēmums par kriminālprocesa izbeigšanu daļā, tostarp pret apsūdzētajām par apstākļiem, kas vistiešākajā veidā ir attiecināmi un vērtējami kopsaistē ar apsūdzētajām inkriminēto apsūdzību (2.sējums 59.-60.lapa).

Saskaņā ar Eiropas parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/343, kas nostiprina konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus, šaubas vai nu pastāv, vai nepastāv. Ja šaubas pastāv, tad tās ir pamatotas, proti, tās ir balstītas uz objektīvi pastāvošiem faktiem un apstākļiem, nevis uz izdomājumiem. Līdz ar to šaubas nevar būt nesaprātīgas.

Saprātīgu šaubu izslēgšana ir procesa virzītājam un apsūdzētajam likumā noteiktais pierādīšanas standarts un pierādīšana ir veikta atbilstoši šim standartam, ja pierādīšanas adresāts ir pārliecināts par izteikto apgalvojumu, un par tā patiesumu viņam nav saglabājušās saprātīgas un izskaidrojamas šaubas. Turklāt šī pārliecība nav patvaļīga, bet gan balstīta uz objektīviem apstākļiem. Pierādīšana ārpus saprātīgām šaubām nenozīmē pierādīšanu bez mazākās šaubu ēnas. Tomēr, neizvērtējot visus lietā konstatētos apstākļus un iegūtos pierādījumus to kopumā, nav pamata atzīt, ka šaubas nav novēršamas (*Strada-Rozenberga, K. Pierādīšanas teorija kriminālprocesā. Rīga: "Biznesa augstskola Turība" SIA, 2002. 155.-156.lpp.*).

Izvērtējot izskatāmajā lietā objektīvi konstatētos apstākļus un iegūtos pierādījumus, tiesa konstatē, ka šaubas par apsūdzēto /pers. B/ un /pers. C/ vainu inkriminētā Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā rada lietā pārbaudīto pierādījumu izvērtēšana kontekstā ar lietā pieņemto nepamatoto lēmumu par kriminālprocesa izbeigšanu daļā.

Tiesa atzīst, ka konstatētās šaubas nav iespējams novērst.

Krimināllikuma 1.panta pirmo daļu pie kriminālatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija ir pilnīgas atbilstības konstatēšana starp nodarījuma faktiskajām pazīmēm un Krimināllikuma normā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm (sk. *U. Krastiņš. Noziedzīgs nodarījums. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2000, 26.-27.lpp.*). Kā tas vairākkārt norādīts judikatūrā, tad tikai tajā gadījumā, ja noziedzīgā nodarījuma faktiskās pazīmes sakrīt ar konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm, kas paredzētas Krimināllikumā, ir pamats atzīt, ka ir izdarīts noziedzīgs nodarījums un to pareizi kvalificēt. Tādējādi, lai pareizi kvalificētu konkrēto noziedzīgo nodarījumu, vispirms ir jānoskaidro šī noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi, jo īpaši tie, kuriem ir nozīme noziedzīgā nodarījuma kvalificēšanā. Tās ir pazīmes, kas raksturo konkrētā noziedzīgā nodarījuma obligātos četrus elementus – noziedzīgā nodarījuma objektu, objektīvo pusi, subjektu un subjektīvo pusi (sk. *Augstākās tiesas 2013.gada 14.maija lēmumu lietā Nr.SKK-39/2013*).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 19.panta otro daļu, personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, nav jāpierāda savs nevainīgums. No minētās tiesību normas jēgas un satura izriet, ka apsūdzētajām /pers. B/ un /pers. C/ nav pienākums pierādīt Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktā paredzētā viņām inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva esamību.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 19.panta trešajai daļai, visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Ievērojot to, ka lietā nav iegūti neapšaubāmi pierādījumi vienam no noziedzīga nodarījuma sastāva obligātajiem elementiem – objektīvajai pusei un to, ka šādas saprātīgas šaubas nav iespējams novērst, tiesa /pers. B/ un /pers. C/ izdarītajā nodarījumā nekonstatē Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu, līdz ar to abas apsūdzētās viņām izvirzītajā apsūdzībā atzīstamas par nevainīgām un attaisnojamas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 519.panta 1.punktam.

[11] Pirmstiesas izmeklēšanā 2018.gada 5.martā /pers. B/ piemērots drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana (2.sējuma 61., 62.lapa). Savukārt /pers.C/ drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana piemērots 2017.gada 1.decembrī (2.sējuma 78., 79.lapa).

Tā kā apsūdzētās /pers. B/ un /pers. C/ ar tiesas spriedumu atzītas par nevainīgām pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punkta un attaisnotas, tad saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 526.panta pirmās daļas 2.punktu apsūdzētajām piemērotie drošības līdzekļi ir atceļami.

[12] Cietusī/pers.E/ lietā bija pieteikusi morālā kaitējuma kompensāciju pret katru apsūdzēto 700 *euro* apmērā, kā arī pieteikusi solidāru mantiskā

zaudējuma piedziņu no vainīgajām personām par 1895,55 *euro*: proti, par ārstēšanās izdevumiem par 546,89 *euro*, par sabojāto zeltā ķēdīti 300 *euro*, par durvju sabojāšanu 432 *euro*, par loga konstrukcijas un palodzes atjaunošanu 222,30 *euro,* par cietušās advokāta izdevumiem proporcionāli abām apsūdzētajām par summu 331,50 *euro* (1/3 daļa proporcionāli piedzīta no trešā apsūdzētā /pers. D/) un par ceļa izdevumiem saistībā ar ierašanos uz komisijas ekspertīzi Rīgā, 62,86 *euro* apmērā (1.sējuma 74.-117., 2.sējuma 130.-131., 132., 134., 243., 244.lapa).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 526.panta otro daļu, ja tiesa taisa attaisnojošu spriedumu, tā atstāj bez izskatīšanas pieteikumu par nodarījuma rezultātā radītā kaitējuma atlīdzināšanu.

Ņemot vērā, ka /pers. B/ un /pers. C/ apsūdzībās tiesa taisīja attaisnojošu spriedumu, tad tiesa atstāj bez izskatīšanas cietušās /pers. E/ pieteikto kaitējuma kompensāciju, kas attiecināma uz cietušajai nodarītajiem miesas bojājumiem, proti /pers. E/ pieteikumu par ārstēšanās izdevumiem par 546,89 *euro*, par sabojāto zeltā ķēdīti 300 *euro*, par durvju sabojāšanu 432 *euro*, par cietušās advokāta izdevumiem proporcionāli abām apsūdzētajām par summu 221 *euro* (2/3 no 331,50 *euro*) vērtībā un par ceļa izdevumiem saistībā ar ierašanos uz komisijas ekspertīzi Rīgā, 62,86 *euro* apmērā un cietušās pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju 700 *euro* no katras apsūdzētās. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 526.panta otrās daļas otrajam teikumam pieteikuma atstāšana bez izskatīšanas nav šķērslis kaitējuma atlīdzināšanas prasības celšanai Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Izlemjamu jautājumu par lietiskajiem pierādījumiem šajā krimināprocesā nav.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 514., 520., 524., 527., 528., 519.panta 1.punktu, 525., 526., 526., 529., 530.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 50 (piecdesmit) stundām.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu /pers. D/ ir pienākums pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

/pers. D/ piemērotais drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana, saglabājams līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. D/ par labu /pers. E/ mantisko zaudējumu 110,5 *euro* (simt desmit *euro* 50 centi) apmērā, nosakot /pers. D/ termiņu kaitējuma kompensācijas labprātīgai samaksai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

/pers. B/ atzīt par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punkta un attaisnot.

Atcelt /pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana.

/pers. C/ atzīt par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punkta un attaisnot.

Atcelt /pers. C/piemēroto drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana.

/pers. E/ pieteikto mantiskā zaudējuma kompensāciju 1785,05 *euro* (viens tūkstotis septiņi simti astoņdesmit pieci *euro* 5 centi) apmērā un pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju 700 *euro* apmērā par labu /pers. E/ no katra apsūdzētā atstāt bez izskatīšanas. Pieteikuma atstāšana bez izskatīšanas nav šķērslis kaitējuma atlīdzināšanas prasības celšanai Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesas spriedumu 10 (desmit) dienu laikā var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams no 2020.gada 8.aprīļa.

Tiesnese (personiskais paraksts) A.Daidere